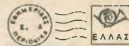

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΡΑΝΤΕΡΟΥ 1,
Π.Α. ΚΑΝΙΓΓΟΣ,
10677, ΑΘΗΝΑ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΟ 110
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 2002

τα δικά μας
νέα από τον

ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Οικοδόμοι, εργαζόμενοι στα δομικά υλικά και τις κατασκευές

1η ΜΑΗ 2002

Όλοι στη συγκέντρωση, 10 π.μ. στο Σύνταγμα

**Προσυγκέντρωση 9 π.μ. στην Κάνιγγος
Μαζικά, Μαχητικά, Ταξικά**

**Δεν ξεστρατίζουμε στιγμή
από το μήνυμα
της 1ης του Μάη.
Εμείς κυλάμε τη ρόδα
της κοινωνίας στην πρόοδο.
Η ανατροπή της εξουσίας
του κεφαλαίου
απαιτεί τη δύναμη
του ενωμένου αγώνα
της τάξης μας**

**Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ και το ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ**

Τιμοντας την Εργατική Πρωτομαγιά,
πραγματοποιούμε εκδήλωση μνήμης και τιμής
στον δολοφονημένο από την άρχουσα τάξη, το 1949
κομμουνιστή γραμματέα
της ΓΣΕΕ Μήτσο Παπαρήγα
και σας καλούμε να παρευρεθείτε

ΤΡΙΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΗ ώρα 6.30 μ.μ.
ΘΕΑΤΡΟ ΓΚΛΟΡΙΑ
(στην οδό Ιπποκράτους)

Οσο θα χτυπάνε τα δικαιώματα στην Κοινωνική Ασφάλιση, στην α-εργασια εργασία, την Υγεία, την Πρόνοια, την Παιδεία, τόσο θα δυναμώνει η αντίδραση των εργαζομένων.

Αυτό είναι το μήνυμα με πολλούς αποδέκτες που έστειλε ο κλάδος μας, όλοι οι οικοδομοί, που πήραν μέρος στις πανεργατικές συγκεντρώσεις στις 3 και στις 18 Απριλίου. Όλα αυτά που πήραν μέρος σ' αυτές τις κινητοποιήσεις, δήλωσαν από στόμα και θέση α-γάνα ότι είναι αποφασισμένοι να μην τα διπλοούν, να μην υποχωρήσουν μπροστά στις όποιες δυσκολίες, μπροστά στα όποια εμπόδια βρουν μπροστά τους από το κεφάλαιο, την κυβέρνηση και τα δεκανίκια τους.

Οι εργαζόμενοι, μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις και ειδικά στις 18 Απριλίου, έστειλαν στο περιθώριο τις παραδομένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, αμφισβήτησαν το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, προέβλεψαν στον αγώνα τους νέα ποσοτικά χαρακτηριστικά.

Απέδειξαν ότι η ταξική πάλη έχει τεράστια αποθέματα δυναμικών που, αν τα ενεργοποιήσεις, αρχά η γρήγορα το συνδικαλιστικό κίνημα θα βρεθεί μπροστά στην επίτευξη των στόχων του.

Οι απειρίες, τόσο της περασμένης ανόδου (2001), όσο και αυτές της 3 και 18 Απριλίου δε θα κρίνουν τα πάντα, θα κρίνουν όμως πολλά.

Μπορεί και πρέπει να πυροδοτήσουν εκτετατές μάχες, για να μην τους αφήσουμε να μετρήσουμε σε οστά της Κοινωνική Ασφάλιση.

Ποτισμένοι ότι οι μεγάλοι βόθροι η εργατική τάξη με υποπεριωμένα τα μεγαλύτερα πρωτόκολλα τμήματα της κάτω από τη σημαία του Πανεργατικού Αγώνατικού Μετώπου (ΠΑΜΕ), πέτυχε το στόχο της. Οι γρημάδες του αγώνα μας ενισχύθηκαν, το ίδιο η αποφασιστικότητα και η θέλησή μας προς και κύρια η οργάνωσή μας.

Ο ξεσηκωμός της εργατικής τάξης σίγουρα δεν είναι επαρκής, για να φέρει πραγματικό αποτέλεσμα, δίνοντας όμως το δώρο και του προσεκτικισμού, το δώρο του αγώνα και όχι της αποδοχής του «διαλόγου» της απασίας.

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση και τα δεκανίκια στήριξης της πολιτικής της θα επιχειρήσουν να θάψουν το μήνυμα, που δόθηκε για άλλη μια φορά σε εργαζόμενους ή να το ε-κτρέψουν σε ανόητους ή, αυτούς κατεχθέντες.

Οι προσπάθειές τους θα πέσουν στο κενό. Οι εργαζόμενοι βγαίνουν τα αισιόδεξα συμπεράσματα τους από την επίδειξη δύναμης που πραγματοποιούν, ανεξιδπο-ποιούν κάθε μέρα και περισσότερο μέσα από την ίδια τους την πείρα ότι η αγωνιστική τους ενότητα αποτελεί το δικό τους όπλο.

Καταλαβαίνουν ότι μόνο αν προχωρήσουν και άλλο στην έ-

Από την απεργιακή συγκέντρωση στις 18 Απριλίου στο Πεδίον του Αρεως

3 ΚΑΙ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Κινητήρας νέων δυναμικών αγώνων

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

δια κατεύθυνση θα μπορούσαν να επιβάλουν θετικά ή αυτούς αποτελέσματα.

Καταλαβαίνουν ότι, ανεξαρ-τετως την ταξική τους ενότητα, δεν θα περιορίσουν την πάλη

μόνο στη διατήρηση στοιχειώ-δων δικαιωμάτων που απειλού-νται με κατάσχεση αλλά θα διεκδικήσουν, θα απαιτήσουν, θα επιβάλουν μέτρα και ρυθμί-σεις που θα σπανίζουν στους αι-

ζημιές οικογένειες ανάγκες.

Η ανάγκη του επέλεξε πά-λης των εργαζομένων, το δυνά-μιμα του αγώνα, κυρίως το ότι, σε τρωκά αντίθεσης ημια-ζουν νέα τμήματα εργαζομένων,

πεισμένο για την ανάγκη σύ-γκροησης και ανατροπής αυτής της πολιτικής στο σύνολο είναι μια ζωντανή απόδειξη πως η εργατική τάξη ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΑΓΥΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙ-

ΘΕΣΗ, έχει τις δυνάμεις, το κουράγιο και τη θέληση να ο-δηγήσει τις δυνάμεις του κε-φάλαιου σε μακροχρόνη ή ακό-μη και σε οριστική αναδίωξη.

Η κυβέρνηση έχει κάνει γνω-στές τις προθέσεις της και κα-θιμερικά τις επιβουβανίες. Δι-πλασή να πλήρωσαν οι εργαζο-μενοι το οποίο σημερινό πρό-βλημα του Ασφαλιστικού, όπως και την παραπέρα δροστική πε-ριακόπη των σχετικών κρατικών δαπάνων.

Είδικες κλίμακες καθιέρω-σε τις νέες μισθώσεις. Καταργη-στικά λέμε ΟΧΙ στους σχεδια-σμούς της κυβέρνησης. Απαίτημα να πλήρωσαν ό-σοι καταλήφθηκαν τα ασφαλι-στικά ταμεία.

Να βελτιωθούν ουσιαστικά οι όροι και οι παροχές του ασφα-λιστικού συστήματος.

Διεκδικούμε και απαιτούμε:

- Κοινωνική Ασφάλιση, δημό-σια, καθολική και υπογεγραμ-μένη.
- Μείωση των εισοδημών των εργαζομένων και ανάληψη των οικονομικών βαρών από κράτος και εργοδότες.
- Να καταργηθούν οι εισφορο-απολλάνες, να παχτεί η εισ-φοροδότηση να εισπραχθούν οι καθυστερούμενες οφειλές, να εισπραχθούν τα κλειμένα α-ποθεματικά του ΙΚΑ (15 τρις).
- Μείωση των ορίων αντοξιο-δότησης.
- Αύξηση των συντάξεων.
- Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των αγένων.
- Πλήρη κάλυψη με ιατρικές κοινωνικές υπηρεσίες όλων των εργαζομένων.
- Νομοθέτηση του 35ωρου, με κατοχυρωμένο 7ωρο - πενήθη-μο, για ουσιαστικές αυξήσεις σε μισθούς και ημερομίσθια.

Είμαστε αισιόδοξοι για το α-ύριο.

Ο αγώνας του σήμερα, το α-νεξάρτητο της μαζικότητας αυ-τών των αγώνων είναι παρακα-ταθήκη για τους αγώνες του αύριο, για τους αγώνες για την υπερασποση και διεύρυνση θε-μελιωτικών κατακτήσεων και δι-καιωμάτων.

Από την πορεία, μετά τη συγκέντρωση, στις 3 Απριλίου

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Πρωτομαγιά 2002

Μαζικά - Μαχητικά - Ταξικά

Ο λαός της πατρίδας μας, οι λαοί της Ευρώπης και όλου του πλανήτη ζουν σήμερα σε ένα αρνητικό, βάνουσο, καταπιεστικό περιβάλλον αντικριστό με οργή, τις πρωτοφανείς στην ιστορία της ανθρωπότητας βαρβαρότητες του ιμπεριαλισμού, που επιδιώκει με κάθε τρόπο την υπόταξη όλων των λαών για την εξασφάλιση και μεγιστοποίηση των κερδών του διεθνούς κεφαλαίου. Οι καταστροφικές συνέπειες που προκαλεί η επιθετικότητα και κτηνοδία των Αμερικανών και Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, η μακρόχρονη ανεργία, η φτώχεια, η εθελούσια, η αφαίρεση κατακτήσεων και δικαιωμάτων είναι τα αγαθά που γυρνούν καθημερινά εκατομμύρια εργαζόμενοι σε όλον τον κόσμο.

Στη χώρα μας, η επιδρομή του κεφαλαίου και του πολιτικού του προσωπικού ενάντια στα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά, δημοκρατικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις μας βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

Οι αντεργατικοί νόμοι διαδέχονται ο ένας τον άλλο, εργασιακές κατακτήσεις όπως το θάρο, 7ωρο μπαίνουν στη λαμπυρίο του κεφαλαίου.

Οι άνεργοι πληθαίνουν συνεχώς, το 50% των ανέργων δεν επιδοτούνται και τα επιδόματα ανεργίας παραμένουν σε εφελετλιστικό επίπεδο.

Στο βιοτόμο του κέρδους εκατοντάδες εργαζόμενοι κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή τους στα κάτερα της βιομηχανικής πρωτοβουλίας.

Η πλειοψηφία των αυτοαξιοχών πενήτα. Τα νεοκατικά «χτυπώ» τη νεολαία.

Η Υγεία εμπορευματοποιείται. Για να εξασφαλιστεί φτηνή εργατική δύναμη στο κεφάλαιο κλείνουν το δρόμο της μόρφωσης στα παιδιά μας,

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 10 ΤΟ ΠΡΩΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ - ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 9 ΤΟ ΠΡΩΙ ΣΤΗΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Η παραγωγική βάση της χώρας παραδίδεται στην ολιγαρχία, σαν μια ακόμη μορφή ενισχύσης της.

Τα σημάδια στο κομμάτι της εργατικής τάξης θα γίνουν ακόμη πιο έντονα με τη νέα επιδρομή που βρίσκεται σε εξέλιξη και έχει ως στόχο τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η συνολική επίθεση ενάντια σε όλο το φάσμα κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας υποκαίει πιστά στους στόχους που έχουν να κάνουν με την παραπέρα έναρξη της εκμετάλλευσης των εργαζομένων με την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου μέσα από τη μείωση του κόστους εργασίας.

Μπροστά σ' αυτή την ολομείωση επίθεση, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, κάτω από τη σημαία του Πανεργατικού Αγώνατος Μετόπου (ΠΑΜΕ), απλώνει ασπίδα προστασίας γύρω από τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, δημιουργεί τις προϋποθέσεις να βρει αγωνιστική η αντανάκηση, η οργή και τη δυσσέρεσκεια των εργαζομένων.

Ο στόχος του ΠΑΜΕ, για ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος σε ταξική κατάσταση, για ένα συνδικαλιστικό κίνημα που δε θα βαυκαλιζέται στους εργαζόμενους με ψευτικά όνειρα, για να δικαιώνει τη σημε-

ρινή κατάσταση, όπως σήμερα κάνουν οι παραδοξικές ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, αλλά θα παλεύει με όρους, ριζικές και συγκρούσεις, που θα ανάβει φωτιές στο καθεστώς της ζούγκλας του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών.

Αργά να σταθερά, μπαίνει στο δρόμο της εκπλήρωσης. Αυτό μας γεμίζει με απέραντη αισιοδοξία για το αποτέλεσμα των αγώνων που ξεκινούν.

Τιμάμε τον 1 ΜΑΗ, τιμάμε τους δολοφονημένους εργάτες του Σικάγο του 1886, του Πειραιά το 1923, του Μάη της Θεσσαλονίκης του 1936, των 200 της Καισαριανής, ό-

λους τους ανώνυμους και επώνυμους ήρωες της τάξης μας.

Μπαίνουμε πιο δυνατά, πιο αποφασιστικά στους δρόμους των εργατικών και κοινωνικών αγώνων, με προορισμό τη συγκρότηση του λαϊκού μετώπου απελευθέρωσης, που πρέπει άμεσα να αναπτύσσεται, κόντρα στο μάρσο μετώπο κεφαλαίου και κυβερνησέων του.

Δυναμώνουμε την πάλή μας, για να μην περάσουν τα σχέδια κεφαλαίου και πολιτικών του υπαλλήλων που θέλουν να μας γυρίσουν στο μεσολαίο, βάζοντας στην αχχώρη το σύνολο των εργασιακών, κοινωνικών, δημοκρατικών μας

δικαιωμάτων, που κατακτήσαμε σπιδιά προς σπιδιά μέσα από οκλήρους, επίμονους και αιματηρούς αγώνες.

Δυναμώνουμε την πάλή μας για την πρόοξη και λύση των αιτημάτων μας.

Ενώμαστε τη φωνή μας με τους αντιστέκονται (στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο), στην τυραννία των πολυεθνικών, με αυτούς που συνειδητοποιούν ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικοί εκφραστές του δεν είναι ανίκητοι.

Στις καρδιές παραμένει ζωντανό το «Προλετάριο όλων των χωρών ΕΝΩΘΕΙΤΕ».

Εκφράζουμε ενεργά τη συμπαραστάση μας στον αγώνα του παλατινιακού λαού για ελεύθερη πατρίδα.

Εναντιωνόμαστε, με κάθε τρόπο, στην ιμπεριαλιστική κτηνοδία.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον περιφρομένο λαό της Κούβας, της Βενεζουέλας, της Κολομβίας, σε όλους τους λαούς που παλεύουν για λαϊκή κυριαρχία και πρόοδο.

Αντιστεκόμαστε στον εθνικισμό, στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΤΑΞΙΟ ΠΡΟΣΚΑΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

- Για να ανοίξει ο δρόμος που θα οδηγήσει να πάρουμε οι εργάτες, τη θέση που μας ανήκει στην κοινωνία.

- Για να σταματήσει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

- Για την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ ΣΤΙΣ 9 Π.Μ.
ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΩΡΑ 10 ΤΟ ΠΡΩΙ
ΣΤΗΝ ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
1 ΜΑΗ 2002
ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ

Στα 1886 το διεθνές εργατικό συνδρόμο της Γενεύης διακήρυξε πως «...η κατακρίση της χιτάωρης εργασία είναι προκαταρκτικός όρος, που χωρίς αυτόν όλες οι προσπάθειες για ασφατέρας της εργατικής τάξης είναι καταδικασμένες να νουνηθούν. Το αίτημα της μείωσης των ωρών εργασίας είχε μια από την 1η Διεθνή 20 χρόνια πιο μπροστά το 1866.

Στα 1883 στο Σικάγο το 4ο Κογκρέσο της Ομοσπονδίας των Συνδικάτων και των εργατικών ενώσεων των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά (που προηγήθηκε της AFL, της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασίας), αποφάσισε να προταρκευώσει μια μεγάλη πανεθνική απεργία, με την οποία επεδικε τη μείωση των ωρών εργασίας.

Αποφασίστηκε, έτσι, την 1η του Μην του 1886 οι εργάτες σε όλη τη χώρα να διακόψουν την εργασία και να μη δεχτούν καμία επιχείρηση να δουλεύει παραπάνω από 8 ώρες την ημέρα.

Η μέρα αυτή, μετά από 2 χρόνια ζύμωσης και διαφύση, έφτασε. Στο Σικάγο που ήταν η πιο αναπτυγμένη βιομηχανικά πολιτεία, 330 χιλιάδες εργάτες εγκαταλείψουν τις φάμπρικες και πολλοί τις καταλαμβάνουν την πρώτη ημέρα της απεργίας.

Η απεργία είχε πλήρη επιτυχία. Εκτός από ελαχίστα εργοστάσια, όλα κέρωσαν.

Ένα απ αυτά τα εργοστάσια, που έμελλε να γίνει ξεκουστό και ιστορικό, ήταν το μαχητικό προιοντήριο του Μακ Κόρκμ.

Τι είχε προηγηθεί

Ο εργοδότης αυτής της φάμπρικας πριν από την 1η του Μην, αφού δώρισε μερικές χιλιάδες δολάρια σε ένα θρησκευτικό Ινστιτούτο, έκανε μια γενική μείωση όλων των ημερομισθίων. Οι εργάτες στην ενέργεια αυτή απάντησαν με απεργία.

Ο γιος, όμως, του Κόρκμ με εντολή του πατέρα ήρθε σε επαφή με το τότε φημισμένο αστυνομικό πρακτικό ονόματι «ΠΙΚΕΡΤΟΝ» που στρατολόγησε και μισθώνει απεργοσπαστές και εγκληματίες, ικανούς και να σκοτώσουν ακόμα για μερικά δολάρια.

Αυτοί οι «ΠΙΚΕΡΤΟΝ» ήρθαν να προστατεύουν τους απεργοσπαστές του Μακ Κόρκμ. Μεταφέρθηκαν με δύο ομαδία πολιτείας, όπως αναφέρουν οι δημοσιογράφοι της εποχής εκείνης και μόλις αποβάρθηκαν, χωρίς να χάσουν καιρό, κατευθύνονται προς τους απεργούς και με τα όπλα τους χτυπούν, τραυματίζοντας μερικούς.

Οι εργάτες, αφού συνήθαν από το ζαφικό χτύπημα, επιτίθενται αποφασιστικά και τους δολιών, υποχρεωνόντάς τους να το βάλουν στα πόδια εγκαταλείποντας μια μεγάλη ποσότητα όπλων και πυρομαχικών.

Ο Μακ Κόρκμ είχε πρόθεση να απολύσει οιά - οιά και μεθοδικά όλους τους συνδικαλιστικά οργανωμένους εργάτες.

Μετά από λίγο καιρό, στις 16 Φεβέρη του 1886 έξοπισε άλλη απεργία, αλλά ο Μακ Κόρκμ είχε στρατολογήσει 300 αστυνομικούς για να προστατεύσει τους 100 απεργοσπαστές. Μετά από βίαιες και αιματηρές συγκρούσεις οι εργάτες νικήθηκαν.

Η γενική απεργία

Η εργατική τάξη του Σικάγο, αλλά και ολόκληρη η Αμερική, προετοιμάζεται για την 1η Μην που είχε καθοριστεί ως έναρξη του αγώνα για την εφαρμογή του θωρου.

Η απεργία κηρύχθηκε και οι μέρες πέρασαν χωρίς γεγονότα. Η διακοπή της εργασίας ήταν ειρηνική και οι εργάτες έκαναν τις προκαθορισμένες τους συγκεντρώσεις.

Οι διευθύνοντες την απεργία μετά από 2 μέρες αποφάσισαν να κάνουν εκκροταρία πενήδου για ορισμένους εργάτες που δεν είχαν ακόμα συμμετάσχει στην απεργία.

Στο εργοστάσιο του Μακ Κόρκμ, όπως αναφέραμε, οι εργάτες παρήμεναν μέσα στο εργοστάσιο μετά την ήττα τους το Φεβέρη.

Εργάτες των άλλων βιομηχανικών εργοστασίων πήγαν στη φάμπρικα για να τους μιλήσουν. Αμέσως, όμως, συγκεντρώθηκαν εκεί χιλιάδες εργάτες.

Μίλησε σ' αυτούς ο γνωστός για την ευγνωμία συνδικαλιστής Πίλνς. Μετά το λόγο του συγκεντρώθηκε επίσημα, για να παρουσιαστεί και να συζητήσει με τον εργοδότη.

Μια ομαδία, όμως, αποστράφηκε την ώρα που μιλούσε ο Σπιάς και πήγε για να μιλήσει με τους μόνιμους απεργοσπαστές.

Εμφακό εκκίνη την στιγμή ακούσιων αμοφροντίες και οι απεργοσπαστές επιτέθηκαν κατά των απεργών. Σε λίγα λεπτά όμως καταφύγησαν τα αστυνομικά καμήνια και οι αστυνομικοί ανέλαβαν πυρ, με αποτέλεσμα 6 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

ΠΡΩΤΟΙΝΑ

Οι δρόμοι του Σικάγο κατακκινούν από

Προκήρυξη για τα γεγονότα

Οι διευθύνοντες την απεργία κυκλοφόρησαν μέσα σε όλο το Σικάγο μια προκήρυξη, που την έγραψε ο Σπιάς. Σε αυτή αναφέρονται τα εξής: «Οι εργοδότες εξεπείσαν εναντίον μας ελεεινά και άθλια υποκείμενα. Ο αστυνομικός και οι κνάνγκτερες δολοφόνησαν 6 από τα αδελφά μας. Ο Μακ Κόρκμ σήμερα σκότωσαν τους φτωχούς αυτούς «διδούλους», γιατί σαν και μας είχαν το σθένος να μην ανευχθούν την υπέρτατη βέλση των εργοδοτών τους. Ας τους εκδικηθούμε». Η εφημερίδα των εργαζομένων Γερμανών μετονομαστών «ARBEITER ZEITUNG» έγραψε τα εξής: «Ο πόλεμος των τάξεων άρχισε. Εργάτες και σκοτωμένοι μπροστά στο εργοστάσιο τους, το αίμα τους ζητεί εκδίκηση. Δεν υπάρχουν πλέον αυτώπτες. Τα άγρια κτήνη που κυβερνούν, διωφυν για εργατικό αίμα, αλλά οι εργάτες δεν είναι άλογα ζώα και δεν ανευχονται τη λευκή τρομοκρατία. Είναι καλύτερα να πεθαινει κανείς, παρά να ζει στην αθλιότητα. Αφού πυροβολούν, τους σπανίζει ότι δεν στέκονται καλά από δω και πέρα.

Χτες, όμως, οι γυναίκες και τα μωρά εκκλάναν τους συζύγους και τα αδελφά τους που έπεσαν από το μολύβι των δολοφόνων, οι πλουτοκράτες γέμισαν τα πατήρια τους και έπιναν στα βουερά διαμερισμάτια τους στην υγεία των δολοφόνων της εργατικής τάξης.

Στεγνώστε τα δάκρυα σας γυναίκες και παιδιά που κλάιτε. Σκλάβοι της δουλειάς ψηλά το κεφάλι. Ζήτω η ελευθερία».

Η ειρηνική συγκέντρωση

Στην πλατεία του Χαϊκ Μάρκετ συγκλήθηκε το βράδυ της επόμενης μέρας συγκέντρωση διαμαρτυρίας, στην οποία πήραν μέρος πάνω από 15.000.

Στον αναβρασμό και το αισθητά εκδίκησης που είχαν καλλιεργήσει από την προκήρυξη και το δημοσίευμα της εφημερίδας, η συγκέντρωση, κατά κοινή αναγνώριση των ιστορικών όλων των παρατάξεων, ήταν ειρηνική. Μίλησε σ' αυτήν ο Σπιάς, ο Πίρσον και ο Φιέλντεν. Στη συγκέντρωση παρεισκόταν και οι δημόσιοι του Σικάγου Χάρισον, ο οποίος τα είχε βρει όλα απολύτα ήσυχα και αργότερα δήλωσε:

«Εξαιρεσία ενός μωβήρου διαρκείας ενός λεπτούς, κατά τη διάρκεια του οποίου φερόθη ότι έπρεπε να διαλυθεί η συγκέντρωση, ο λόγος του κ. Σπιάς ήταν τόσο μετριώπης, που τον χαρακτήρισα ήμα μπροστά στον αξιωματικό Μποφιελντ. Το απόσπασμα του λόγου του Πίρσον, που προκλήσε τη μεγαλύτερη αναταραχή, αναφερόταν στην αναγνώση του κέρδους του κεφαλαιοκράτη σε βάρος του εργάτη. Νομίζω ότι είχε περί τις 15%. Εγώ όμως είπα στον αξιωματικό Μποφιελντ ότι κατά τη γνώμη μου δεν συνφέρνει απολύτως τίποτα. Ηνω ολοφάνερο ότι θο ήταν καλύτερα ο Μποφιελντ να έδινε διαταγή για την απομακρυνση των αστυνομικών δυνάμεων».

Μίλούσε ο Φιέλντεν, όταν ένας κρυός αέρας άρχισε να φυ-

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Ν. ΙΩΝΙΑ - Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ - Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συνεσίωση των τριών παραρτημάτων - κοινή για μια ακόμη χρονιά - στα κέντρα διαρκείας της Γοργώνης.

Επέρασε το αναμενόμενο και δέχτηκε και τον πιο αισιόδοξο, αφού πλήθος οικοδόμων πήρε μέρος και ξεράναμε μέχρι το πρωί με καλό κροάκι και πολύ καλή και ζωντανή μουσική και τραγούδι.

Παραδείχθηκαν όλα σθένος οι φορές των αντιπροσώπων περιορών, καθώς και απόλυτα της κεντρικής διοίκησης του Συνδέσμου Οικοδόμων Αθηνών, ο συνάδελφος Γ. Θεόδωρος και Κ. Χατζιδάρας, γι' αυτόματες και αναμενόμενες αντίστοιχα.

Στη συνεσίωση από τη μεριά της κεντρικής διοίκησης χάρησε ο σύλλογος Γ. Θεόδωρος, κάνοντας αναφορά στο πρόβλημα του κλάδου και το γενικότερο, επιστημονώντας ιδιαίτερα το Ασφαλιστικό - μετρο υγιεινής και ασφαλείας, προοπτική των ορίων.

Είχε κλείσει το πρόβλημα την επόμενη χρονιά στον άλλο χώρο και στις καθιερωμένες κλειστές μέρες. Πρώτη μας συνάντηση η 1η Μαι, στις 10 το πρωί στο Σύνταγμα.

Θε μετ' ΟΙΟΙ ΕΚΕΙ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Εκδήλωση με μεγάλη επιτυχία για το λαό της Παιναίνης πραγματοποιήθηκε το παραρτημα του Ν. Ηρακλείου, με μεζούκι φορέας της συννοήτας την Πέμπτη 23/4/2002, εκχωρώντας εμπρός από την αλληλεγγύη τους στον πολυπλάσιο πολιτιστικό λαό, καταβάλλοντας παύση των εργαζομένων των Ιστών Μουσικών, τους γενναίους Ιστών κληρικούς, όπως υπήρξε την ηλιθία των Ιστών αντιστάσεων, καθώς και το σύνολο του βάρβαρου και αναπόδραστο καπιταλιστικού συστήματος.

ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σε στή εργασία μας όπως προκειμένου να τμήσουν την 1η Μαι στους παρακάτω εργαζομένους χώρους θα προχωρήσει το παραρτημα του Μετρού.

Τμήμ. 30-4-2002

Συνεδρίαση 7-8 π.μ. στο Μοναστήριον.

11-12 π.μ. στην Ηλιούπολη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΓΑΥΦΑΛΑΣ

Το Παρτημα Γαυφάλας του Συνδέσμου Οικοδόμων προσκελίτε το λαό των συνολομένων την Κυριακή 19 Μαΐου 2002 και από 5 π.μ. στο Κινηματοθέατρο «Μελίνα Μερκούρη» (όδός Ανατολικής Ρωμύλλης 123 Τετάρη π.μ. 010 9620117) στο θέατρο Παρτημα Γαυφάλας του Συνδέσμου Οικοδόμων Αθηνών, 7-8 π.μ. στο Μοναστήριον, 11-12 π.μ. στην Ηλιούπολη.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

Του συνάδελφου Γιάννη ΠΙΕΤΙΝΑΡΗ

*Εργάτες, πρέπει να δείξετε την καρτερία σας!
Και να μη δειχόμαστε το δειμά της αδίκιας!
Και απορροπείται και εννοείται όλοι μαζί, να το φωνάξουμε.
Δυνατά και καθαρά, πως η ζωή αφήνει και στους εργάτες!*

*Εργάτες, πάρε τη ζωή σου στα χέρια σου
Και μην αφήσεις να σου τη διασπαστούν άλλοι
Γιατί αδίκωντας θα είναι πάντοτε από τους αφεντέδες!*

*Ο εργάτης γράφει τον τούλο της παραγωγής
Και τον γράφει άλλος να παίρνει τίποτα!
Γι' αυτό ο εργάτης θα πρέπει δυναμικά και ιστορικά
να απαιτήσει το μερίδιό του από την παραγωγή του!*

*Ο κάθε άνθρωπος, περισσότερο από τη ζωή και εργάζομενος και μόνο εργάζομενος, και απολαμβάνει κάθε τι άλλο που θα την ανέμηση,
πρέπει να προσφέρει σε τρεις τομείς:
Ο ένας τομείς είναι ο τόπος του!
Ο άλλος τομείς είναι ο συντηρητικός του!
Και ο τρίτος είναι ο ίδιος, του ο ναός!*

*Εργάτες, να προχωράς πάντα με ντόλο το κεφάλι!
Και ποτέ, για τη πίστα, να μην το σκίψεις μπροστά στο δάκτυλο!*

Στην ανθρώπινη αξία και σαν άνθρωπος

Σάββατο ανεξαρτησίας τους ανθρώπους!

Στην ανθρώπινη αξία και σαν άνθρωπος

Αγαπά, ανεξαρτησίας, δίλους τους ανθρώπους

Στην ανθρώπινη αξία και σαν άνθρωπος

Υποκλίνομαι, ανεξαρτησίας σε όλους τους ανθρώπους!

Στην κοινωνική αξία όμως, σάββατο μόνο τον εργάτη!

Στην κοινωνική αξία όμως, σάββατο μόνο τον εργάτη!

Στην κοινωνική αξία όμως, σάββατο μόνο τον εργάτη!

Πρέπει να γράφουμε στις πλάτες των εργαζομένων, ότι οι εργαζομένους είναι ορθοί, γιατί χωρίς, οι εργάτες, είμαστε κατά!

Το να είναι ορθοί, αυτό λέγεται υπερασπίσει!

Το να είναι αδίκος όμως τον εργάτη και το μάλο του.

Αυτό λέγεται αδίκος και ντροπή!

Το σύμβολο του εργάτη θα πρέπει να είναι τα εννομένα χέρια!

Αδίκος και γενναίος, εργάτες, πιστώσει χέρι - χέρι σε μία σταθερή πορεία και γενναίονη! Απάντες.

Είμας τους εργάτες, κίποιο θέλτε να μας πια πίστα!

Είμας όμως τους λάμ, πως θα τραβήξουμε μπροστά!

ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

Βαθιά αντεργατικά
απάτη ο διάβολος

Με τα αντεργατικά μέτρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιχειρεί να δώσει τη χαρακτηριστή βολή στα κοινωνικο-ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, να ολοκληρώσει τις αντιστασιακές αλλαγές της ΝΔ.

Υπενθύμιζε ότι οι νόμοι που ψήφισε η ΝΔ την περίοδο 1990-1992 καθάρησαν θεμελιακά δικαιώματα των εργαζομένων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Αύξησαν, μεταξύ των άλλων, τις μέρες εργασίας για την κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις 4.050 στις 4.500 για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ.

Μείωσαν τις συντάξεις - αύξησαν τις ασφαλιστικές εισφορές, περιόρισαν αυθαίρετα και μείωσαν το ύψος των αναπληρωτικών συντάξεων κ.ά.

Για τους νεοασφαλιζόμενους από 1.193 αύξησαν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια, για τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους, τους άντρες και τις γυναίκες. Πετοκόμηση τις συντάξεις τους κατά 50% σε σχέση με τους ασφαλισμένους πριν τη 1.193.

Συνεπώς η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ χρεώνεται τα σημερινά αντεργατικά μέτρα αλλά και τη διατήρηση των αντιστασιακών μέτρων της ΝΔ.

Με τα αντεργατικά μέτρα που εξήγησε η κυβέρνηση επόκειτο:

● Μείωση στην κατεύθυνση της απαλλαγής του κράτους για την εργοδοσία από τις δαπάνες για την Κοινωνική Ασφάλιση (συντάξεις, Υγεία, Πρόνοια).

● Άρπηση των αποθεματικών όλων των ασφαλιστικών ταμείων, κίρυκος και επιχειρησιακή ασφάλεια, χρηματοδοτώντας με τα χρήματα των εργαζομένων το μεγάλο κεφάλαιο.

● Επέκταση της ιδιωτικής, καπιταλιστικής κερδοσκοπίας στο χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Επάνω στις αντιδραστικές αλλαγές, που αντετρέπουν τις εργασιακές σχέσεις, που εμπροσθεμπούσαν την Υγεία και την Πρόνοια, οικοδομείται ένα βάρβαρο ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο φορτώνει την ευθύνη για τις συντάξεις, την Υγεία και την Πρόνοια στις πλάτες των εργαζομένων.

Οι εργαζομένοι, ιδιαίτερα οι νέοι και οι νέες, που βρίσκουν με έντονο τρόπο το καθένας της ανεργίας και των ελαστικών μορφών απασχόλησης, θα ζήσουν σε συνθήκες εργασιακού και ασφαλιστικού μεσοάντα, αδυνατώντας να συμπληρώσουν ακόμα και τις ελάχιστες ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Η κυβέρνηση θέτει σε μια καλοστημένη ε-

πιχείρηση εξαπάτησης και παραπληγήσης των εργαζομένων και στη συμβιβασμένη, αντεργατική τακτική της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Οι εργαζομένοι έχουν καθήκον να επιστρατεύσουν όλες τους τις δυνάμεις και να παλέψουν για την υπερασπίση και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων τους.

Τα αντεργατικά μέτρα, μεταξύ άλλων, προβλέπουν:

Επάνω στις αντιδραστικές αλλαγές, που αντετρέπουν τις εργασιακές σχέσεις, που εμπροσθεμπούσαν την Υγεία και την Πρόνοια, οικοδομείται ένα βάρβαρο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο φορτώνει την ευθύνη για τις συντάξεις, την Υγεία και την Πρόνοια στις πλάτες των εργαζομένων

Αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια για άνδρες και γυναίκες

Με τα κυβερνητικά μέτρα γενικεύεται η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, που ισχύει ήδη για τους νεοασφαλιζόμενους από 1.1.93. Αυτό σημαίνει ότι αυξάνεται το όριο ηλικίας στα 65 χρόνια για όλους τους ασφαλιζόμενους, άνδρες και γυναίκες, που δεν έπαιναν οι νόμοι της ΝΔ.

Από το μέτρο αυτό θιγούνται εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένοι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και στα άλλα Ταμεία.

Οριόμενα παραδείγματα:

- Για το ΙΚΑ, π.χ., αυξάνεται κατά 5 χρόνια το όριο συνταξιοδότησης για τις γυναίκες που συμπληρώνουν το 60ό έτος και έχουν θεμελιώσει δικαίωμα συνταξιοδότησης έχοντας πραγματοποιήσει από 4.500 μέχρι 9.999 μέρες εργασίας.

- Αύξάνεται επίσης κατά 3 χρόνια το όριο συνταξιοδότησης για τους άνδρες που έχουν συμπληρώσει το 62ο έτος και κατά 7 χρόνια για τις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει το 57ο έτος και έχουν πραγματοποιήσει 10.000 μέρες

ΑΣΦΑΛΙΣΗ

τα μέτρα

εργασίας. Για τους εργαζόμενους, π.χ. το Δημόσιο, που διορίστηκαν μέχρι 31/12/82 και θεμελιώσαν δικαίωμα συνταξοδότησης (25 χρόνια υπηρεσίας οι άνδρες και 15 οι γυναίκες) μέχρι 31/12/97, καταργείται το δικαίωμα της συνταξοδότησης χωρίς όριο ηλικίας.

- Αυξάνεται επίσης το όριο ηλικίας κατά δέκα (10) χρόνια για τους εργαζόμενους που μπορούν να συνταξοδοτηθούν στα 55 χρόνια, για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά που μπορούν να συνταξοδοτηθούν στα 44,5 χρόνια και για τις υπόλοιπες γυναίκες που μπορούν να συνταξοδοτηθούν στα 53 χρόνια.

Παρόμοιες συνδέσεις έχουν οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο που διορίστηκαν μέχρι 31/12/82 και θεμελιώσαν δικαίωμα συνταξοδότησης μετά τις 31/12/97 αλλά και αυτοί που διορίστηκαν από 1.1.83 έως 31/12/1992.

Είσοδο σημαντικές είναι οι συνδέσεις για τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ.

Η κυβέρνηση, επίσης, επεκτείνει τον εργασιμό βιο και πέραν των 65 χρόνων. Εται, εκμεταλλευόμενη το χαμηλό επίπεδο των συντάξεων, θα εξαφανίσει τους εργαζόμενους να παραμείνουν στην ενεργό υπηρεσία κατά κανόνα με ελαστικές σχέσεις εργασίας και με την προσδοκία της αύξησης της σύνταξης κατά ένα μικρό ποσοστό για κάθε χρόνο υπηρεσίας.

Χρειάζεται προσοχή γιατί ο προπανανδιτικός μηχανισμός της κυβέρνησης προσπαθεί να αποκτήσει πάση θυσία το βαθύ ανεργιακό χαρακτήρα των μέτρων. Το παράδειγμα με τις μητέρες είναι χαρακτηριστικό.

Ενώ αυξάνεται σε βάρος τους το όριο ηλικίας στα 65 χρόνια, προσπαθεί να τις ερμηνεύσει και να τις κοροϊδεύει παίζοντας με το δικαίωμα της προστασίας της μητρότητας μιλώντας για δύο χρόνια πλασματική υπηρεσία για κάθε παιδί.

Επί της ουσίας κάνει τον «κουβαράντο», παίζει με το δικαίωμα στην μητρότητα, που η προστασία της πρέπει να είναι υποχρέωση του κράτους, και προσπαθεί να χρησιμοποιήσει αυτό το δικαίωμα για να δικαιολογήσει την αύξηση του ορίου συνταξοδότησης.

Εισαγωγή κεφαλαιολογικού συστήματος στην επικουρική ασφάλιση

Πρόκειται για καθοριστικής σημασίας ανεργιακό μέτρο που κινείται στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης του ασφαλιστικού συστήματος. Η επικουρική ασφάλιση παραδί-

Οι εργαζόμενοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι τα ανεργιακά μέτρα, το αντιταϊκό σύστημα που οικοδομείται, δεν κάνει εξαιρέσεις. Αφορά όλο τον εργαζόμενο λαό, που συντονισμένα πρέπει να αντιδράσει τώρα με μαζικούς, μαχητικούς αγώνες για να μην περάσουν τα ανεργιακά μέτρα, να καταδικαστεί ο σπληνικός κοινωνικός διάλογος, να διεκδικηθεί το πλαίσιο των αιτημάτων που προβάλλει το ταξικό κίνημα και ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής - λαϊκής οικογένειας

νεται στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. Ετοιμάζονται για το μεγάλο «ραγιστό».

Οι εισφορές των εργαζόμενων και των εργοδωτών θα χρηματοδοτούνται στο χρηματιστηριακό τζόγο και οι επικουρικές συντάξεις θα αποσυνδεθούν από το συνταξοδοτικό μισθό. Αυτό σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι δε θα παίρνουν επικουρική σύνταξη με βάση, π.χ., το 20% έως και το 36% του μισθού, που κμάνονται οι επικουρικές συντάξεις, αλλά το ύψος της σύνταξης θα εξαρτάται από το κέρδος ή τη ζημία του χρηματιστηριακού τζόγου και αυτό είναι άκρας επικίνδυνο.

Παράλληλα, θα αυχαστεί με μεγαλύτερη ένταση η εκμετάλλευση των αποθεμάτων όλων των Ταμείων κυρίως και της επικουρικής ασφάλισης στο Χρηματιστήριο. Η αύξηση της ποσοστιαίας - από το 20% στο 23% - των αποθεματικών που ριχνονται στο χρηματιστηριακό τζόγο δείχνει την τάση αλλά και τις προθέσεις της κυβέρνησης για την καταλίωση του συνόλου των αποθεματικών των Ταμείων, που ξεφενώνονται το ποσό των 5,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών.

Εκτός από το ότι με την εκμετάλλευση των χρημάτων των εργαζόμενων θα καρπωθεί το μεγάλο κεφάλαιο τεραστιά οφελή, ο κίνδυνος για τα ίδια τα ασφαλιστικά ταμεία είναι μεγάλος. Η διεθνής εμπειρία, με το παράδειγμα της αμερικανικής επιχείρησης ENRON, αλλά και άλλων επιχειρήσεων και ασφαλιστικών οργανισμών, που κατέρρευσαν παρασύροντας μαζί τους τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων, οι οποίες είχαν επενδυθεί σ' αυτές, υπολογίζει ότι αν πάσα στιγμή τα ασφαλιστικά δικαιώματα μπορούν να πιχνοχτούν στον αέρα.

Τα περιεπαιτίας του κράτους είναι λόγια του αέρα. Δεν είναι μόνον αυτό. Τα κυβερνητικά μέτρα προβλέπουν επιπρόσθετα τη δημιουργία των λεγόμενων Εργασιματικών Συνταξοδοτικών Ταμείων, τα οποία θα στήνονται με συμφωνία των εργοδωτών και των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Ο εργαζόμενος με τον τρόπο αυτό θα αναγκάσει να καταβάλει και άλλη εισφορά. Θα πληρώνει για την κύρια και την επικουρική ασφάλιση και θα ξεφαντλήσει για την επαγγελματική σύνταξη.

Η εξέλιξη αυτή συνδέεται με τη συνεχή μείωση του ύψους των συντάξεων και την προσπάθεια να φορτωθούν τα βάρη της ασφάλισης στις πλάτες των εργαζόμενων.

Μείωση των συντάξεων

Κατ' αρχάς αποτελεί πρόκληση ο κυβερνητικός ισχυρισμός περί ενγύψησης των κατώτερων συντάξεων.

Μιλώμε για συντάξεις πεινας. Το παράδειγμα του ΙΚΑ είναι χαρακτηριστικό. Για ένα μεγάλο ποσοστό ασφαλισμένων οι συντάξεις κμάνονται από τις 50.000 δρχ. έως και 128.000 δρχ.

Γενόμενός είναι ότι με τη διατήρηση των αντισφαλιστικών νόμων της ΝΔ οι κατώτερες συντάξεις για τους νεοασφαλισμένους από 1.1.93 έχουν μετατραπεί σε προνοικία βοηθήματα των 60.000 δρχ. και η γενικευση αυτών των ρυθμίσεων αποπειλεί μόνιμη επιδίωξη της κυβέρνησης.

Παράλληλα, προωθείται η μείωση των συντάξεων μέσα από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού. Η κυβέρνηση μεώνει το ποσοστό υπολογισμού της σύνταξης από το 80% που ισχύει σήμερα στο 60% του μισθού και ταυτόχρονα για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και στις ΔΕΚΟ ο υπολογισμός της σύνταξης θα γίνεται με βάση το μέσο όρο των

μισθών της τελευταίας δετίας, καταργώντας έτσι τον υπολογισμό της σύνταξης στη βάση του τελευταίου μισθού.

Για τους συνταξιούχους του ΙΚΑ αυτό σημαίνει μείωση των συντάξεων κατά 20% και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ μείωση περισσότερο από 50%.

Επιπρόσθετη μείωση επιφυλάσσεται τα ανεργιακά μέτρα για τους εργαζόμενους που τυχόν θα συνταξοδοτηθούν πριν τα 65 χρόνια.

Για παράδειγμα, αυτός που θα «ταλίση» να συνταξοδοτηθεί στα 58 χρόνια θα υποστεί μείωση της σύνταξης της κατά 6% για κάθε χρόνο που υπολείπεται από τα 58 στα 65 χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι ένας εργαζόμενος που θα έπαιρνε, π.χ., στα 65 χρόνια σύνταξη 150.000 δρχ. εάν συνταξοδοτηθεί στα 58 χρόνια θα έχει απώλειες 42%. Δηλαδή θα πάρει 87.000 δρχ.

Κατάργηση των βαρέων-ανθυγιεινών

Η κυβέρνηση με ύπουλο τρόπο προσπαθεί να δώσει πτώση στο χτύπημα στα βαρέα-ανθυγιεινά επαγγέλματα. Την ίδια ώρα που υποτίθεται ότι αυξήται με τις ξεπουλημένες ηηίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, προωθεί στην πράξη τη διαδικασία απογραφασκριαμού των βαρέων-ανθυγιεινών επαγγελμάτων μέσω του ΙΚΑ, των «Αναλυτικών Περιοχών Δηλώσεων» που καταρτίζονται οι εργοδότες και της αλλαγής στο πλαίσιο για την υγιεινή και ασφάλεια στους τόπους δουλειάς.

Με τα ανεργιακά μέτρα που εξήγγειλε και με μηχανισμό μια ψευδοεπίγρφη «ανεξάρτητη επιτροπή», ετοιμάει γενικευμένη επίθεση κατάργησης των βαρέων-ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

Αυτό πρακτικά για τους εργαζόμενους σημαίνει πρόσθετους κινδύνους σε βάρος της ζωής και της ασφάλειάς τους, χειρότερηση των συνθηκών εργασίας, μείωση των μισθών και των συντάξεων και περισσότερο χρόνια δουλειές σε σκληρές και επικίνδυνες συνθήκες. Ο αγώνας για την υπεράσπιση των βαρέων-ανθυγιεινών συνδυάζεται σήμερα με τον αγώνα για την επέκτασή τους σε νέες ειδικότητες και κλάδους.

Ο «Δούρειος Ίππος» της τριμερούς χρηματοδότησης

Η τριμερής χρηματοδότηση χρησιμοποείται από τη κυβέρνηση ως πρόσχημα για να «χρησώσει το χάλι» των ανεργιακών μέτρων και από τις πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ για να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή τους στον σπληνικό κοινωνικό διάλογο.

Πρόκειται για απάτη. Γιατί ήδη η κυβέρνηση αρνείται να καταβάλει τη νομοθετική κρατική εισφορά για τους νεοασφαλισμένους του ΙΚΑ από 1.1.93, η οποία για την περίοδο 1993-1999 ξεφενώνει το ποσό των 445,6 δεκαεκατομμυρίων δραχμών. Δεκάδες δεκαεκατομμύρια οφείλει και σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση αρνείται να καταβάλει το ποσό των 20 τρισεκατομμυρίων δραχμών που αντιστοιχεί στην καταλίωση των αποθεματικών των Ταμείων, ενώ με τη ρύθμιση της οφελής των 1,3 τρις δρχ. προς το ΙΚΑ με 15 ετών χρόνιτικές δόσεις συνεινεί στην υπονομιμητική τακτική σε βάρος του Ταμείου. Η οφελή αυτή προέρχεται από χρέη του κράτους μέχρι το 1998. Από τότε μέχρι σήμερα το νέο χρέος προς το ΙΚΑ ξεφενώνει τα 500 δισ. δρχ. και η κυβέρνηση σφουρίζει αδιάφορα.

Επιπρόσθετα, οι κυβερνητικές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ είναι ανυπευθύνες για τα τεραστιά ποσά της εισφοροδιαφυγής των εργοδωτών, που υπολογίζονται περίπου στο 1 τρισεκατομμύριο το χρόνο.

Γεγόνος επίσης είναι ότι την ώρα που ο προπανανδιτικός μηχανισμός της κυβέρνησης χρησιμοποείται στη βιομηχανία των Ταμείων για την κατάργηση των κοινωνικού-ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων, η κυβέρνηση έχει μόνο υποστήριξη την παρανόνα κατάσταση αλλά παρχει και νέες εισφοροπαλαλίες στην εργοδοσία στο όνομα της αντιμετώπισης της ανεργίας, επεκτείνοντας στην πραγματικότητα τις εμώλικτες μορφές υποασφαλίσεως.

Ο εργαζόμενος πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι τα ανεργιακά μέτρα, το αντιταϊκό σύστημα που οικοδομείται, δεν κάνει εξαιρέσεις. Αφορά όλο τον εργαζόμενο λαό, που συντονισμένα πρέπει να αντιδράσει τώρα με μαζικούς, μαχητικούς αγώνες για να μην περάσουν τα ανεργιακά μέτρα, να καταδικαστεί ο σπληνικός κοινωνικός διάλογος, να διεκδικηθεί το πλαίσιο των αιτημάτων που προβάλλει το ταξικό κίνημα και ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής-λαϊκής οικογένειας.

Από την έναρξη της Συνδιάσκεψης

Β' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Πόθος συσπειρώνει των πραγματικών

Με ενός λεπτού αιγή για τους νεκρούς της ταξικής πάλης, με καταγγελία της σφαγής του παλαιστινιακού λαού, με τη «φάμπρικα» να απλώνεται στην αίθουσα, με 17 αντιπροσωπίες συνδικάτων άλλων χωρών να παρακολουθούν, με το Σκοπευτήριο δίπλα να «κρῶνεν» αυξημένα καθήκοντα, με μια εισήγηση, που ανέλυε από ταξική σκοπιά την κατάσταση της

εργατικής τάξης σήμερα, με βαθιά συνείδηση της ευθύνης απέναντι στον κόσμο της δουλειάς, ἄρχισε η Β' Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ. Δυο χιλιάδες αντιπρόσωποι, που εκπροσωπούν 480.000 εργαζόμενους, κατέβησαν, μέσα από τις ομίλιες κορυφώσεις συνδικαλιστών, τους προβληματισμούς των εργαζομένων, αλλά και την απόφα-

Η γραμμὴ ἀντιπαράθεσης ἀπὸ τῆ σκοπιά τοῦ ταξικοῦ κινήματος

Απόσπασμα ἀπὸ τὴν εἰσήγηση στὴ Συνδιάσκεψη

Τὰ ζήτημα τῆς ταξικῆς ἐνότητας καὶ τῆς βασικῆς γραμμῆς ἀντιπαράθεσης, ὅπως αὐτὴ ἀναδείχτηκε μέσα ἀπὸ τοὺς πολυμορφους ἀγῶνες τῆς τελευταίας τριετίας, καταλαμβάνουν ἓνα μεγάλο μέρος τῆς εἰσήγησης που παρουσιάσαμε ἡ Γραμματεία τοῦ ΠΑΜΕ στὴ Συνδιάσκεψη Παραθέτουμε ὅλο τὸ σχετικό κεφάλαιο που ἀφορᾶ τὰ τρία χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυση τοῦ ΠΑΜΕ.

★ ★ ★

Ὅταν στὸς 3 Ἀπρίλη 1999 προκηρύξαμε τὴν ἰδρυση τοῦ ΠΑΜΕ, γνωρίζαμε ὅτι ἀναλαμβάναμε σημαντικές ευθύνες ἀπέναντι στὴν εργατικὴ τάξη καὶ τὸ λαϊκό κίνημα. Ἡ προσπάθειά αὐτή, που ὁτόχῳ ἔχει, μέσα ἀπὸ ἓνα εὐρύ μέτωπο, να συμπύκνωσει ἀνεξέλεγκτες, να ἀνασυγκροτήσει συνδικατὰ, να προσφέρει τὴν ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ καὶ τὴν ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ τῶν εργαζομένων, να συγκροτήσει τὴν γραμμὴ πολιτική, με τὸ κεφάλαιο, ἀλλὰ καὶ με τὴν γραμμὴ ὑποταγῆς, που ἀκο-

λουθῶν ΓΣΕΕ καὶ ΑΔΕΔΥ, δέχτηκε πολλὲς βρώμικες ἐπιθέσεις ἀπὸ τοὺς φορεῖς τῆς «κοινωνικῆς εἰρήνης» καὶ ὀραμένα ΜΜΕ.

Ὅι βασικὲς κατηγορίες σε βάρος τοῦ ΠΑΜΕ ἴπταν ὅτι «ἀίσθησθ» τὸν εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἓνα μεγάλο «στατιστικὴ γυμναστική» κλπ.

Στὴν σοκωρατικὴ ἐπιθετικὴ ἐναντίον τοῦ ΠΑΜΕ, πρωτοστάτησαν τὰ ἐπιτελεῖα τῆς ΠΑΣΚΕ, που ἀντιλήφθηκαν ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ ταξικοῦ πόλου θὰ δυσκόλευε πολὺ τὴν κεντρικὴ ἐπιλογή τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ γιὰ «κοινωνικὴ εἰρήνη» καὶ «ταξικὴ συνεργασία». Συμπαραστάτες τῆς ΠΑΣΚΕ στάθηκαν συνδικαλιστὰ στέλεχη τῆς «Αὐτονομῆς Παράβλεψη», που στὸ ὄνομα τοῦ καπιταλιστικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τῆς ευρωλαϊκῆς, τῆς λογικῆς τῆς ΝΑΤΟικῆς ἀριστοτείας καὶ ὀδοῦν τὸν κεντροαριστερὸν ἀσκηρῖον, ἔχουν ἀναγορεύσει τὸ ΠΑΜΕ ὡς τὸν κύριο ἐχθρό τοῦ. Ἡ ΔΑΚΕ συμφωνεῖ με τὴν ΠΑΣΚΕ ὡς ὅλες τῆς κεντρικῆς τῆς ἐπιλογῆς καὶ ὡς ὅλες ἀνακυβερνητικῆς λεκτικῆς ἀντιθέσεως τῆς γίνονται

γιὰ ἐξυμνηθῆναι ἀπλὰ καὶ μόνο ὡς ἀνάγκες μικροκομματικῶν σκοπιμῶν. Ἰδιώτερα σήμερα που βρίσκομαι σε ἐξέλιξη ἡ ἐπίθεσι ἀσ βάρος τῆς Κοινωνικῆς Ασφάλισης, ὡς ἐπιθέσεις αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἐναντίον τοῦ ΠΑΜΕ ὀξυτώνται.

Τώρα μιλάνε πα τὰ γεγονότα!

Ὅμως, ἔχουν περάσει, ἀπὸ τὴν ἰδρυση τοῦ ΠΑΜΕ, τρία χρόνια. Ὁ καιρὸς δεν εἶναι πολὺ μεγάλος, ἀλλὰ εἶναι ἀρκετὸς γιὰ νὰ γίνουν συμπεράσματα. Τώρα μιλάνε πα τὰ γεγονότα! Τώρα μιλάνε πα τὴ ζῆτῶν χρόνων!

Τὸ ΠΑΜΕ, με τῆς θέσεως τοῦ καὶ με τῆς δράσεως τοῦ, ἐπιδικῶνται νὰ ἀναδειχθεῖ σε κύριο παράγοντα ταξικῆς συσπειρώσεως τὰ πλαίσια τοῦ Εργατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος. Νὰ καταδειχθεῖ πατὴν συνείδηση τῶν εργαζομένων, ὡς ὁ κύριος ἐκφραστής τῶν συμφερόντων τους. Νὰ «καταζῶνεται» κάθε μέρα καὶ περισσότερο στὴ συνείδηση τῶν εργαζομένων, ὡς ὁ πραγματικὸς τῶς εκπρόσωπος. Στὸ ΠΑΜΕ καὶ στὴ

δράση τοῦ, νὰ ἐπενδύουν τῆς ἐλπίδες τοῦς ὡς εργαζόμενοι τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ Δημοσίου Τοῦμα.

Ἡ κατάσταση αὐτή, βέβαια, δεν διαμορφώνεται ἀπὸ τὴ μία στιγμὴ στὴν ἄλλη, οὔτε, πολὺ περισσότερο, ἀποτελεῖ ὑπόθεση τελειωμένη. Χρειαζόταν προσπάθειες, ἀγῶνες, συνέπεια καὶ ἀποφασιστικότη-
τητα.

Πολλοὺς ἀπολογισμοὺς

Ἐξαιρετικὴ θετικὴ ἐπένδυση μέχρι σήμερα, ἀποτελεῖ ἡ δράση τοῦ ΠΑΜΕ:

— Στὴ συντητικὴ μαζικὴ ἀντιπολεμικὴ δράση ἐναντίον τὸν πόλεμο τῶν ΝΑΤΟικῶν στὰ Βαλκάνια. Με τὸ συλλαλητήρια σε ὅλες τῆς πόλεως, τὸν ἀποκλεισμό τῶν συνόρων στους εὐλοζῶνες, τῆς «ἀνθρώπινες ἀλλοιώσεις» τῆς γέννησης τοῦ Βελγροδουβῆ, τῆς συγκροτήσεως με τοὺς ΝΑΤΟικὲς στρατιώτες στὴ Θεσσαλονικὴ καὶ ἀλλοῦ.

— Στὰ μεγάλα συλλαλητήρια καθε Σεπτέμβριο στὰ ἑκαθῶν τῆς ΔΕΒ με τὸ λαϊκό σῶσιμα καὶ τῆς συμβολικῆς ἐκδηλώσεως.

Στὴ διαδήλωση στὴς Βρυξέλλες

— Στὴς μεγαλειώδεις κινητοποιήσεως κατὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κλίντον στὴν Ἀθήνα, που ὑπερῶσαν τὸν πληθυσμὸν νὰ ἀλλάξει τῆς ημερομηνίας τοῦ ταξικοῦ τοῦ καὶ νὰ ἐπισκεφθεῖ χαράματα τὴν Ἀκρόπολη. Πῶ ἀποκάλυψαν τὸν αὐταρχικὸ πρόσωπο τῆς κυβερνήσεως με τὴν κρατικὴ βία καὶ τὴν καταστολὴ που ἐπέτελε ἐνὰ νοσοκομεια ἑκατοντάδες διαδηλωτῶν ἐπὶν Ἀθήνα καὶ τῆς ἄλλης πόλεως.

— Στὴς ταξικὲς πολεμικῆς ἀποδείξεως τοῦς ὑπουργεῖοις Ἐμπορίου γιὰ τῆς συχῆσεως τιμῶν στὸ πετρέλαιο θέρμανσης, τῆς κεντρικῆς Δοιομήσεως τοῦ ΙΚΑ γιὰ τῆς συντάξεως, τοῦς ὑπουργεῖοις Ἐργασίας γιὰ τὴν Κοινωνικὴ Ἀσφάλιση, ὅπως καὶ τῆς πετυχημένης ἐκδήλωσεως μπροστὸ στὸ πρωτοσυνοδικὸ ὀργανῶσαν, που συμπεριέχοντο στὸ Μέτωπο καὶ ἐδῶσαν μοχητικὰ, ἀπὸ τὸ καὶ ὡς, νεκότερα, ἀπὸ τὸ καὶ ὡς, ὡς ὀκτώμοιο, ὡς Ναυτερεύσεως, ὡς Μεταλλεργατῶν, ὡς Κλωστοῦσαντονομοῦ, ὡς Νοσηλευτῶν, ὡς ἑργαζομένων στους ΟΤΑ καὶ πολλὸ ἄλλο. Στὸ ἑδικὸ βάρος τοῦ ΠΑΜΕ, συμβαλλῶν τὴν ἐδῶσαν πολλῶν Ἐπισυνδικαλιστικῶν ἑπιτροπῶν καὶ Ἐπιτροπῶν Ἀγῶνα καὶ ἀδελφῶν ἰπὸν ἡ προσφορά τῆς Γραμματείας Νέων τοῦ ΠΑΜΕ.

Ὅλες αὐτὲς ὡς μορφῆς ἀγῶνα

— Στὴ διαδηλώσεως τῆς Γένοβας, τῆς Νίκαιας, στὴ Γενεύη καὶ στὴς Βρυξέλλες.

— Στὴς ἀντιπολεμικῆς ἀ- γωνιστικῆς πρωτοβουλιῆς ἐναντίον τὸν πόλεμο στὸ Ἀφγανιστάν.

— Στὴ συγκέντρωση, στὸ σχολικὸ συγκροτήματα τοῦ Ἀγῶνα, που ὑπερῶσαν τὸν Ἀμερικανὸ πρόβου νὰ μεταλλάξει προγραμματισμένη ὀμιλία τοῦ.

— Στὴς ημερικῆς καὶ ἄλλες πολὺπλευρῆς ἐκδηλώσεως τοῦ.

— Στὴν καθήμενὴ παρουσία καὶ δράση μέσα στους χώρους δουλειάς.

Ἀξιοσημῶμε ὅλες τῆς μορφῆς ἀγῶνα

Τὸ κύρος τοῦ ΠΑΜΕ, ἐνισχυτικῆς ταυτόχρονα, ἀπὸ τὴν αγωνιστικὴ δράση μεγάλων συνδικαλιστικῶν ὀργανῶσαν, που συμπεριέχοντο στὸ Μέτωπο καὶ ἐδῶσαν μοχητικὰ, ἀπὸ τὸ καὶ ὡς, νεκότερα, ἀπὸ τὸ καὶ ὡς, ὡς ὀκτώμοιο, ὡς Ναυτερεύσεως, ὡς Μεταλλεργατῶν, ὡς Κλωστοῦσαντονομοῦ, ὡς Νοσηλευτῶν, ὡς ἑργαζομένων στους ΟΤΑ καὶ πολλὸ ἄλλο. Στὸ ἑδικὸ βάρος τοῦ ΠΑΜΕ, συμβαλλῶν τὴν ἐδῶσαν πολλῶν Ἐπισυνδικαλιστικῶν ἑπιτροπῶν καὶ Ἐπιτροπῶν Ἀγῶνα καὶ ἀδελφῶν ἰπὸν ἡ προσφορά τῆς Γραμματείας Νέων τοῦ ΠΑΜΕ. Ὅλες αὐτὲς ὡς μορφῆς κί-

ΤΟΥ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ρωσης και έκφρασης συμφερόντων των εργαζομένων

ση: Να πάμε μπροστά! Να γίνει το ΠΑΜΕ ο πραγματικός εκφραστής των εργαζομένων. Ορίσαν το πρώτο άμεσο καθήκον: Όλες οι δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας στις 18 Απρίλη.

Με την εισηγήση της Γραμματείας, ο Γιώργος Μαυρίκος ανέδειξε τη γενικευμένη επίθεση, που έχουν εξαπολύσει το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του σε

βάρος των εργαζομένων. Τόνισε πως η ίδια η ζωή, τα γεγονότα που μιλούν πλέον τα ίδια, επιβεβαιώσαν την αναγκαιότητα της ίδρυσης του ΠΑΜΕ, του ταξικού πόλου στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αναφερόμενος στις συνέπειες της επίθεσης, αποκάλυψε, ανάμεσα σε άλλα, πως ήδη 185 εργάτες μέσα στο 2001 έχασαν τη ζωή τους στα σύγχρονα εργασιακά

γκέτο, πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό νεκρών τα τελευταία δέκα χρόνια.

Ο Πολύβιος Τσίρκας παρουσίασε, εκ μέρους της Γραμματείας, την οργανωτική εισηγήση, που προβλέπει, ανάμεσα σε άλλα, την ύπαρξη 15μελούς Γραμματείας εκλεγμένης από τη συνδιάσκεψη, πανελλαδική συντονιστική από 75 μέλη, τοπικές γραμματείες, συντονιστικές επι-

τροπές συνδικάτων και επιτροπές αγώνα.

«Θέλουμε, είπε, τα συνδικάτα που μετέρχον στο ΠΑΜΕ να είναι το θετικό παράδειγμα για όλο το συνδικαλιστικό κίνημα». Κάλυψε τους αντιπροσώπους να συμβάλλουν στο παραπέρα άνοιγμα των σωματείων, στο ζωντάνα της λειτουργίας τους.

Κόντρα στην κριτική καταστολή

Μαζί με τους αγρότες

ντηποποίησης, στις οποίες ήταν αδελφική η συμμετοχή της νεολαίας, εδωξαν μια φρεσκάδα και ένα νεύρο, που τα τελευταία χρόνια είχαν υποχωρήσει μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Είχαν φαντασία και εφευρετικότητα και ταυτόχρονα επικαιριότητα και αυτιά. Υπογραμμίζον σε πλατιά λαϊκά στρώματα ότι δεν «έλασε όλοι ίδιος», ότι δεν είμαστε «όλοι συμβαρομένοι» κι ότι αξίζει να αγωνιζόμαστε κανέναν

αυλολογικά, να είναι μέλος του Σωματίου του, να ψηφίζει και να εμπιστεύεται αυθεντικές, ταξικούς συνδικαλιστικές και ψηφοδέλτια αγωνιστικά.

Το ΠΑΜΕ, προσπαθεί να αξιοποιεί όλες τις μορφές πάλης πατώντας πάνω στην πλούσια ιστορική πείρα του ελληνικού και διεθνούς εργατικού κινήματος και παίρνοντας υπόψη της σύγχρονες απαιτήσεις της ταξικής πάλης.

Εργατική συμπάταξη

Μέσα από τις μορφές όπως αγάνες, το ΠΑΜΕ, επιχειρούσε κάθε φορά να συντονιζόταν η δράση επιμέρους τμημάτων και κλάδων, έτσι που να γενικεύεται η αντίπαρση με την κυβέρνηση και την πολιτική της και ταυτόχρονα, να γίνεται αντιληπτό, ότι, ενώ είναι σήμερα πολύ δύσκολο, από ό,τι στο παρελθόν, να πετύχει μόνος του

έναν κλάδο λύση, είναι, από την άλλη, πιο αποτελεσματικός ο ενιαίος αυτονομισμένος αγώνας. Η τακτική αυτή, επιβεβαιώθηκε και στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, που η κυβέρνηση υλοποίησε στον ΟΤΕ, στα Ναυπηγεία, στην ΕΥΔΑΠ και αλλού. Η γραμμή των αντίπαλων Εργατικών Ομοσπονδιών, που οργανώσαν η κάθε μια μόνη της τις όποιες αντιδράσεις, όπως και η επίμονη άρνηση της ΓΣΕΕ να συντονιστεί ο αγώνας όλων του ΔΕΚΟ, αντικειμενικά, βοήθησε να τα σχέδια και την εφαρμογή της πολιτικής της κυβέρνησης.

Σε ανώτερο ακόμα επίπεδο από τον απλό αυτονομισμένο δράσης, έχει τη βάση της η ενεργητική συμπαράταξη του ΠΑΜΕ με τους μεγάλους αγώνες της Αγροτιάς, τους μεγάλους αγώνες της μαθητικής και σπουδάζουσας νεολαίας, με τις κινητοποιήσεις κλάδων επιστημόνων και της διαμόρφησης με τις κινητοποιήσεις των επαγγελματιών ελεύθερων, γιατί μέσα από αυτή την κοινή και μετακλιτική πάλη ενάντια στη νεοφιλελεύθερη πολιτική, μπορούν να υπερασπίζονται τα φύτρα της συγκρότησης ενός Κοινωνικού Μετώπου, που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ο στόχους της προώθησης την εξουσία της άρχουσας τάξης.

Αντιπέδηση με βάση τις ανάγκες

Στο περιεχόμενο της πάλης, στο διεκδικητικό της πλαίσιο, η πάλη του ΠΑΜΕ δεν περιορίζονταν στην άμυνα και στη διατήρηση απλά των κεκτημένων. Ξεκινώντας από την υπεράσπιση κατακτήσεων, που πάντως σήμερα μετά από τα αλληλεπαιγία γυμνήματα, έχουν περαιοτήρι

στο ελάχιστο όριο, ξεδιπλώσανε και επεκτείνονταν τους στόχους του με βάση τις ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ και τις σύγχρονες απαιτήσεις για την εργατική οικογένεια.

Ετσι, στην γενικευμένη επίθεση της κυβέρνησης σε βάρος της Κοινωνικής Ασφάλισης, ο αγώνας θα είχε χαθεί, αν θύγαμε με αποκλειστικό στόχο που θα συμπυκνωνόταν στο σύνθημα «κάτα τα χέρια από την Κοινωνική Ασφάλιση». Εμείς, ουσιά προβάλλοντας αυτό το σύνθημα, προχωρήσαμε και επιμενώμε στο τι σήμερα έχει ανάγκη στον τομέα αυτό η Εργατική Τάξη και ξεδιπλώσαμε τη δική μας αντίθεση σε βάρος της κυβέρνησης και των βιομηχάνων.

Στο περιεχόμενο του αγώνα, το ΠΑΜΕ επέμεινε να μην περιοριζόταν επίσης η αντίπαρση με την εργοδοσία και την κυβέρνηση στα μικροπροβλήματα. Έχουν κι αυτά την αξία τους, αλλά η εξάντληση ο' αυτά, καθόλου δεν εξασφαλίζει την εργατική τάξη, γιατί άμω μπορεί να εξανθεμιστούν και, κυρίως, γιατί επιμπούει πλατιά λαϊκά στρώματα να βλέπουν τις αιτίες που γεννούν και αναπαράγουν τα προβλήματα. να κατανοούν την ανάγκη της πολιτικοποίησης του αγώνα, της σύνδεσης της οικονομίας με την πολιτική και τη σημασία της προοπτικής της πάλης για βαθιές και ριζικές αλλαγές. Όσο πιο ολοκληρωμένο να γίνει κανονιστό ότι με μερικές κι επισκεψές ο καταπολεμιστός δεν αλλάζει, τόσο το καλύτερο για τους εργατοπαλαιούς, το μέλλον τους και το μέλλον των παιδιών τους.

Όσο πιο καθαρά κατανοούν ότι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια πολιτική που εξυμνήρεται το κε-

φάλαιο και τις αστικές τάξεις των χωρών - μελών της, τόσο ο αγώνας ενάντια στην κατασταλακτική αυτή Ένωση θα γίνεται πιο αποτελεσματικός.

Ταξική ενότητα

Η πρώτη αντιπαράθεση με τις γραμμές μαρξιστικής προσηγορίας, με τις γραμμές της ΓΣΕΕ και ΑΕΔΕΥ, προσηγορίας για επεκτείνονται κάθε φορά στο κύριο. Το κύριο είναι ότι, μέσα στο Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, συγκροτούνται δύο γραμμές.

Από τη μια, η γραμμή των «κονικών διαλόγων», η γραμμή των κοινωνικών εταιρών και της υποταγής, που εκφράζουν οι πλειοψηφίες κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού κι από την άλλη, η γραμμή της ταξικής ενότητας και του αγώνα, που εκφράζει το ΠΑΜΕ.

Ανέναντι στην «ενότητα για την υποταγή και τις υποχωρήσεις», που ακολουθούν οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, εμείς αγωνιζόμαστε να ενάσωμε όλους, χωρίς εξαιρέσεις, τους εργαζομένους με βάση το σε ποια τάξη ανήκουν και να μπουσ στον αγώνα με τους στόχους και τις θέσεις που εξυμνήρεται την τη τάξη.

Αυτή η αντίληψη, για την ταξική ενότητα, βρίσκει εκφώνηση και στην ίδια τη σύνθεση του ΠΑΜΕ, αφού αποτελεί «μετέχουμε ο' από συνδικάτα και συνδικαλιστικά στελέχη, με διαφορετικές ιδεολογικές θέσεις και αποπροσώπων, όλες μαζί, να ενάσωμε τις προσπάθειές μας, δεσμευόμενοι στις αρχές της ταξικής πάλης, της ταξικής ενότητας και συμφωνιών» σε ταξικούς στόχους πάλης και κοινής δράσης».

Ποιοί είναι αυτοί που θησαυρίζουν με τη ...«σύγκληση»

Παλιό το «όραμα» ήταν η είσοδος στην ΕΟΚ. Κατόπιν, εκείνοι που έταξαν στον ελληνικό λαό ότι «θα φάει με χρυσά καυτάλοι», λόγω της ένταξης, σκέφτηκαν ότι πρέπει να ανακαλυφθεί νέο «όραμα», για να ξεχαστεί η προηγούμενη «φούσκα». Έτσι εφευρέθηκε το «όραμα» της «ενιαίας αγοράς», αλλά και πάλι οι ...μεταξέτες κορδέλες αποδειχθηκαν ...φωκιά. Εκτοτε, κάθε δύο-τρία χρόνια, η άρχουσα τάξη της χώρας αναίγει τον ...«νεοκορητή», ανακαλύπτει κι από ένα «όραμα», που το θέτει σε δημόσια θέα, καλεί το λαό να το εντορίσει και υποσχεται ότι ο κάθε φορά νέος θυσίες των εργαζομένων όχι μόνο θα είναι οι τελευταίες, αλλά θα είναι κι αυτές που θα φέρουν αποτέλεσμα.

Κάπως έτσι ο ελληνικός λαός πλήρωσε πανάκριβα το «όραμα του 1992», το «όραμα του Μάαστριχτ», και, βεβαίως, το «όραμα» της ΟΝΕ... Τώρα, στη μακρά σφαιρίδα προστίθεται ένας ακόμη κρίκος. Αυτή τη φορά έχουμε το «όραμα» του κ. Σημίτη, που το επανέλαβε και «δικαστικά» στη συνέντευξή του και πρόκειται για την «πραγματική σύγκληση» με την ΕΕ.

Ο κ. Σημίτης, μετά το σλόγκαν «κάντε θυσίες για να μπούμε στην ΟΝΕ», επενδύει λοιπόν, στην προπαγάνδα που λέει «κάντε θυσίες για να ...δρέψετε τους καρπούς της ΟΝΕ!» Η νέα μεγάλη ιδέα, η «κοινωνική σύγκληση» με την ΕΕ, τίθεται σε πρώτο πλάνο. Όμως, πέραν της εμπειρίας από την προτίτρωτα των «οραμάτων» της άρχουσας τάξης, είναι αυτό καθ' εαυτό το

Η ΝΕΑ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ»

Φορολογικοί κεραυνοί για μισθωτούς - συνταξιούχους

● Αυξάνει τους ειδικούς φόρους καταπόνησης στα ταξίβια και τα αλκοολούχα ποτά.

● Μειώνει δραστικά τον ειδικό φόρο στο πετρέλαιο που χρησιμοποιούν οι βιομηχανίες, επειδή ...«παρβαλλάττει την ανταγωνιστικότητα».

● Μειώνει τον ανώτατο συντελεστή φορολογίας των υψηλών εισοδημάτων.

Και μπορεί ο υπουργός και η κυβέρνηση συνολικά να αναδιπλώθηκαν κατά συνέχεια, κάτω από το

βέρος των αντιδράσεων που ξεσηκώθηκαν, ισχυρίζομενοι ότι η Επιτροπή Γεωργακόπουλου είναι «ανεξάρτητη» και οι προτάσεις της δε δεσμεύουν κανέναν, η ουσία όμως παραμένει. Οι ρυθμίσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση για την αναμόρφωση της φορολογίας είναι από την αρχή έως το τέλος αντιστρατευτικές και το περίσφι της Επιτροπής είναι απλά ένα πρόαγγελος.

Ο υπουργός ζήτησε οι προτάσεις της Επιτροπής να αποτελέσουν «αντικει-

μενο ευρύτατο διάλογο», παραβλέποντας το ανταποδοτικό, ότι τέτοιου είδους επιλογές και προαναταλοισμοί δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν αντικείμενο οποιασδήποτε συζήτησης! Κρίνοντας τα περί «ανταγωνιστικότητας» και «πραγματικής σύγκλησης» σε όλους τους τόνους, ο υπουργός χαρακτηρίζει τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις γύρω από το φορολογικό σύστημα ως τη «μήτερα όλων των μεταρρυθμίσεων». Η μεταρρυθ-

μιση - κατά τον υπουργό - αποτελεί το τέταρτο σημείο του νέου θεσμικού πλαισίου - που προωθούν οι «εκουχρονιστές» περιλαμβάνει, με τη σειρά που ο Ν. Χριστοδουλάκης ανέφερε:

Το νόμο για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, ένα σύγχρονο αναπτυξιακό πλαίσιο για την ενίσχυση των επενδύσεων, την ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Αν αναλογιστεί κανείς ότι καθεμιά από τις παραπάνω κυβερνητικές πολι-

τικές και οι τρεις μαζί στο σύνολό τους αποτελούν πολιτικές - ρυθμίσεις πλειοψηφικής ενίσχυσης των εκπροσώπων της ολιγαρχίας και ταυτόχρονα υπονόμευση του βιοτικού επιπέδου του λαού, και κατακρούση της λαϊκής κατακτήσεων, αρκεί για να βγάλει συμπέρασμα για το τι αντιπροσώπευει η ...«μήτερα όλων των μεταρρυθμίσεων». Ο υπουργός του κόμματος που επί 21 χρόνια βρίσκεται στην εξουσία, ανέπτυξε με όλα του τα επιχειρήματα ότι «η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος είναι ένα θέμα που συζητείται έντονα τα τελευταία 25 χρόνια και είναι απαιτητή όλης της κοινωνίας», παραβλέποντας βεβαίως ότι σε περίπτωση που παρομοιάζε πράγματι στην ...κοινωνία το περιεχόμενο των προβλεπόμενων φορολογικών ρυθμίσεων, τόσο ο ίδιος όσο και η κυβέρνηση στο σύνολο θα δε βόρρικαν πού να κρυφτούν.

Ο υπουργός, βεβαίως, δεν είχε κομμένα για το γεγονός και αυτή η μεταρρύθμιση στοχεύει να γονατίσει και φορολογικά και οικονομικά τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Μέσα από τον προπαγανδιστικό μηχανισμό που διαθέτει η κυβέρνηση και εχοντας σταθερό σύμμαχο το ΣΕΒ και την αντιρρητική πλειοψηφία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, παραπονοίη την αλήθεια και αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους, ταυτίζοντας την επικείμενη μεταρρύθμιση με την αύξηση του απορρολήτρω οριού για μισθωτούς και συνταξιούχους, κάτι που καμιά απολύτως σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα.

Μια άνευ προηγουμένου επίθεση στα λαϊκά εισοδήματα εξαπολύει η κυβέρνηση Σημίτη, σκοπιάοντας ...κεραυνούς φόρων προς μισθωτούς και συνταξιούχους. Μετά τις ...βόμβες που έβρσαν στα θεμέλια του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και τα άλλα μέτρα υπονόμευσης του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών στρωμάτων, οι κυβερνητικές επιχειρούν να καταφέρουν ένα ακόμα, εξίσου, βάρβαρο πλήγμα, με ...δημοσιονομικούς όρους αυτή τη φορά. Αξιοσημείωτη τη δοτή «Συνταξιακή Επιτροπή Αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος» και με κύρια επιχειρήματα τη ...φορολογική δικαιοσύνη και ταυτόχρονα την ενίσχυση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών άρχισε ήδη να ετοιμάζει το δόραος για μια φορολογική μεταρρύθμιση που:

● Μειώνει ακόμα περισσότερο την προοδευτικότητα της φορολογικής επιβάρυνσης των λαϊκών εισοδημάτων, αφού όχι μόνο δεν αυξάνει τα φορολογικά κλίμακια, αλλά θεοπίσει την καθέρωση τριών μόνο κλίμακων.

● Αυξάνει σημαντικά τους φόρους εισοδημάτων που πληρώνει η μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτών και των συνταξιούχων.

● Μειώνει οχεδόν το σύνολο των φορολογικών απαλλαγών για διάφορες δαπάνες (νοίκια, φροντιστήρια κ.λπ.) που εδών μέχρι σήμερα μια ανάσα στα λαϊκά εισοδήματα.

● Αυξάνει τους φόρους μεταβιβάσεων κατοικιών.

● Αυξάνει τον ειδικό φόρο καταπόνησης επί βενζίνης, επανώδη, όπως λέει, «επιβαρώνοντας κυρίως τον καταναλωτή».

Ο πρωθυπουργός, Κ. Σημίτης, - και μαζί του σύσσωμη η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ - βάλθηκε να μας τρελάνουν. Στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα και να εμφανίσουν το «άσπρο» σαν «μαύρο», έχουν ανατρέπει πλήρως τη σημασία λέξεων, οι έννοιες των οποίων είναι σαφώς προσδιορισμένες από τα λεξικά της ελληνικής γλώσσας. Στο πλαίσιο αυτό, ακούσαμε τον ίδιο τον πρωθυπουργό και πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ να αναδράει την Επιτροπή αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος, σαν ...ανεξάρτητη. Έτσι, επιχειρώντας να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, από τις αντιδράσεις που προκλήσε το νέο φορολογικό γιουρούσι στα λαϊκά εισοδήματα, προτείπει η Επιτροπή για την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, ο Κ. Σημίτης - που κατέχει και τον τίτλο του πανεπιστημιακού καθηγητή - υποστήριξε πως

«η κυβέρνηση δεν έχει αξιολογήσει και βεβαίως δεν έχει υποθετήσει τις προτάσεις αυτές, που είναι προτάσεις μιας ανεξάρτητης επιτροπής».

Από πού κι ως πού «ανεξάρτητη», κύριε καθηγητή; Ο επί των Οικονομικών υπουργός της κυβέρνησης, ως δεν είναι αυτός που διάφορες επελέξε τον πρόεδρο και τα άλλα μέλη) τη συγκεκριμένη Επιτροπή; Πώς είναι δυνατόν, μια επιτροπή να είναι «ανεξάρτητη» όταν τα μέλη της εξαρτώνται οικονομικά (γιατί όχι και πολιτικά) από εκείνον που τους επέλεξε και τους αμείβει για να παραγάγουν συγκεκριμένο έργο; Αλήθεια, όταν συγκροτηθεί η Επιτροπή, ο υπουργός δεν εδωσε στα μέλη της τις σχετικές οδηγίες για την κατεύθυνση των αλλαγών που «επιθυμεί» να γίνουν στο ισχύον φορολογικό σύστημα;

Ας αφησίο, λοιπόν, τα κουτοπηνύρα του ΠΑΣΟΚ ο κύριος πρωθυπουργός και ας μην προσπαθεί να

κρυφτεί πίσω από το δάχτυλό του. Δηλώσεις του τύπου ότι οι προτάσεις για την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος δε δεσμεύουν την κυβέρνηση (και άρα για το φορολογικό τους χαρακτήρα δε φταίει η κυβέρνηση, αλλά η «ανεξάρτητη» Επιτροπή), είναι εκ του νουπορού. Μέσα στο πλαίσιο που της τέθηκε από την κυβέρνηση, η «ανεξάρτητη» Επιτροπή δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Να εφοφθαίσει, δηλαδή, αύξηση των φορολογικών εσόδων με «δικαιότερη κατανομή των βαρών», χωρίς όμως να θιγόνται τα φερονόμισια στο μεγάλο κεφάλαιο. Έτσι, τα μέλη της Επιτροπής - τριάντας τις κατευθυντήριες οδηγίες - διατύπωναν αυτό το έκτραμο πρότασων που οδηγεί στην παραμόρφωση και όχι στην αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, με πρόθετα φορολογικά βαρή για τα πλατιά λαϊκά στρώματα...

ΤΟ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΝΕΥΣΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Η Βενεζουέλα μάς αφορά όλους

Οι πρόσφατες συνταραχτικές εξελίξεις στη Βενεζουέλα έδωσαν σε όλους μας ένα κοινό μάθημα. Μέσα σε 48 ώρες, ο Ούγκο Τσάβες, ο εκλεγμένος με μεγάλη πλειοψηφία Πρόεδρος της χώρας, που μέσα σε τρία χρόνια είχε αναδειχτεί νικητής σε 9 διαφορετικές εκλογικές διαδικασίες, αντικαταστάθηκε από έναν βιομηχανο, συνελήφθη, μεταφέρθηκε φρουρούμενος σε στρατιωτική βάση, και επανήλθε στη θέση του ύστερα από μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις

Ο λαός της Βενεζουέλας στανς δρόμους

Ο Ούγκο Τσάβες εκλέχτηκε Πρόεδρος της Βενεζουέλας, το Δεκέμβριο του 1998 με ένα ποσοστό πάνω από 56%, επικεφαλής ενός μόλις άρχισε να εφαρμόζει το πρόγραμμά του, συγκέντρωσε τα πυρή όλην τον ισχύον, πρώτα και κύρια του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ολιγαρχίας της χώρας. Και είναι αλήθεια ότι αν εξαίρεσε κανείς την υποστήριξη που είχε από τα πιο φτωχά τμήματα του πληθυσμού, πολύ λίγα πράγματα είχε με το μέρος του. Ο ίδιος είναι αντιιουστιταριαρχός, είχε εξεγερθεί το 1992 κατά των μέτρων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης της χώρας επικεφαλής τμήματος του στρατού, είχε ασπαστεί και είχε φυλακιστεί.

Ανάθεθε τη διακυβέρνηση μιας πλούσιας χώρας, της 4ης στον κόσμο σε παραγωγή πετρελαίου, όπου το 80% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Με μια μικρή σε αριθμό, αλλά ισχυρή αστική τάξη, από τις πιο διεθνοφιλικές στη Λατινική Αμερική. Σε μια χώρα που θεωρείται από τις ΗΠΑ η πίσω αυλή τους και γειτονεύει από τη μια μεριά με την Κολομβία, που διαδέχεται το πιο παλιό και αποτελεσματικό αντάρτικο κίνημα, που τα τελευταία χρόνια βρίσκεται στο στόχαστρο του ιμπεριαλισμού και από την άλλη με τη Βραζιλία, μια χώρα μεγαλύτερη από ολόκληρη την Ευρώπη.

Η εξωτερική πολιτική του Τσάβες ήταν από την πρώτη στιγμή... ακάθι για τις ΗΠΑ. Οι πολύ φιλικές σχέσεις με την Κούβα και τον Φιντέλ Κάστρο, οι επισκέψεις του στο Ιράν, το Ιράκ και τη Λιβύη, η επανοδροστηρίωση του ΟΠΕΚ που πέτυχε, η άρνηση του να πετάει τα αεροπλάνα των ΗΠΑ από τον εναέριο χώρο της Βενεζουέλας, για να χτυπήσει τους αντάρτες της Κολομβίας, η μη παραχώρηση του εδάφους για τη δημιουργία στρατιωτικής βάσης των ΗΠΑ για την περικύλιση της Κολομβίας, οι προσπάθειές του για ειρηνική επίλυση της σύγκρουσης ανάμεσα στην κολομβια-

νή κυβέρνηση και τις Επαναστατικές Ενοπλές Δυνάμεις Κολομβίας - Στρατός του Λαού (FARC-EP), οι συνεχείς αντιπαροχές των υπογύων του στους διάφορους διεθνείς οργανισμούς με την ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ, οι αντιδράσεις του στη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου για την Αμερική, η κατάπιση των επιθέσεων στον Αφγανιστάν και πολλά άλλα, παρά τους πολύ προεκκρινόμενους χειρισμούς της κυβέρνησής του, τον έφεραν σε ανοιχτή αντιπαράθεση.

Παρόλληλα, στο εσωτερικό μέτωπο, με την ψήφιση ενός συντάγματος που επικυρώθηκε με πλειοψηφία 71% από το λαό, που κατοχυρώνει την εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία, με 41 νόμους που βάζουν φρένο στην αραούσια του μεγάλου κεφαλαίου και προωθούν μια φιλολαϊκή πολιτική, με μια σειρά μέτρα υπέρ των ασθενέστερων τάξεων, έρχεται σε ανοιχτή ρήξη με τα παραδοσιακά κόμματα της χώρας του, με το μεγάλο συμφέρον. Σοσιαλδημοκρατικές και χριστιανοδημοκρατικές, το με-

γάλο κεφάλαιο, τα ΜΜΕ, η ιεραρχία της Εκκλησίας, οι μεγαλοεμπόροι και μεγαλοεπιχειρηματίες κι από κοντά τα ρεφορμιστικά συνδικάτα, η Συνομοσπονδία Εργαζομένων Βενεζουέλας, οργανώθηκαν εναντίον του.

Ετσι, άρχισαν τα ρεφορμιστικά συνδικάτα στη Βενεζουέλα, κυρίως στην πρωτεύουσα Καρακας, να κηρύσσουν απεργίες, με την υποστήριξη των απεικνιστών του μεγάλου επιχειρησίου, το μεγάλο κεφάλαιο να κηρύσσει lock out με την υποστήριξη των ρεφορμιστικών συνδικάτων, οι κυρίες της μεγαλοαστικής και μεσοαστικής τάξης να ντυνόταν στα μαύρα και να συμμετείχαν σε κινητοποιήσεις χτυπώντας τις άδειες καταστέλλει τους κι όλα μαζί να ζητούν την παραιτήση του Τσάβες.

Η Βενεζουέλα χωρίστηκε στα δύο. Από τη μια ο απλός κόσμος, ο λαός που πλημμυρίζει καθημερινά τους δρόμους διαδηλώνοντας «Δε θα θανατωθούμε», κι από την άλλη όλοι όσοι είχαν κάποια από τα προνόμια τους.

Ο στρατός απαντά με πυρά κατά των διαδηλωτών

Κι όσο πληθαίεζε ο καιρός, τόσο και πληθύναν οι επισκέψεις στη πρωτεύουσα των ΗΠΑ κι όλο και περισσότερα χρήματα έδινε η κουβανοαμερικανική μαφία του Μαϊάμι. Το σύνθημα δόθηκε το Νοέμβριο / Δεκέμβριο, με μια σειρά αναταραχτικές ομιληματικές του στρατού, που προσπαθήσαν να δώσουν την εντύπωση ότι ο στρατός δε στήριζε τον Τσάβες. Οι δημοσκοπήσεις προσπαθούσαν να πείσουν ότι ακόμα κι ο απλός κόσμος είχε χάσει πίστη στην εμπιστοσύνη του, όλα, χωρίς εξαίρεση, τα ΜΜΕ παρουσίαζαν μια διαστρεβλωμένη εικόνα της κατάστασης, και το πολλά υποσχόμενο σχέδιο, που θυμίζει το πράκτορικό μανιάντι στη Χιλή του Αλιέντε ετοιμάστηκε.

Μήπως σε εκτέλεση την Πέμπτη, 11 Απριλίου, με μια μεγάλη αντεπαναστατική διαδήλωση που ζητούσε την παραιτήση του Τσάβες. Στους δρόμους βγήκε και ο λαός να διαδηλώσει την απόφασή του να μην περάσουν τα σχέδια της αντίδρασης και του ιμπεριαλισμού. Η αστυνομία, που αυτά τα τρία χρόνια υπονόμει με κάθε τρόπο την κυβέρνηση, χτύπησε τους διαδηλωτές που στήριξαν τον Τσάβες, με τη βοήθεια ασκροβλητών. Η αντίδραση μάλιστα για αντιμετώπιση του λαού, παραβλήθηκε από κι νεκροί δε ήταν από τη δική της πλευρά. Ο Τσάβες συνελήφθη, μεταφέρθηκε σε στρατιωτική βάση φρουρούμενος, κι πρόσφατος της χώρας ορίστηκε ο εκλεκτός του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και πρόεδρος της Ομοσπονδίας των Εμπλεγματιών, Πέδρο Καρμίντα. Τα ρεφορμιστικά συνδικάτα πανηγύριζαν την αλλαγή. Μόνο που όλα αυτά δεν κράτησαν για πολύ.

Εκδηλώθηκαν οι πρώτες κινήσεις μέσα σ' ένα μεγάλο τμήμα του στρατού, που αποτελείται από πατριωτικά στοιχεία και είναι η πλειοψηφία στο στρατεύμα. Παρόλληλα, από το πρώτο του Σαββάτου άρχισαν να καταβάνουν από τις παραγωγολαίκες, που υπάρχουν στους λόφους γύρω από το Καρακας, και όπου ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες τα πιο φτωχά τμήματα του λαού, οι μάζες που αυτά τα τρία χρόνια στήριξαν την κυβέρνηση του Τσάβες. Λαός και πατριωτικά πατριωτικά τμήματα του στρατού επανεφάρων μέσα σε 48 ώρες την καταρριμμένη από τους μεγαλοβιομηχανικούς κυβερνήση.

Ετσι, τα γεγονότα της Βενεζουέλας έδωσαν σε όλους μας ένα μοναδικό μάθημα. Απέδειξαν, σε μια εποχή ιδιαίτερα δύσκολη για τις προοδευτικές δυνάμεις, ότι όσο καλοσχεδιασμένα κι αν είναι τα σχέδια του ιμπεριαλισμού, μπορούν να ανατραπούν, ότι ο ιμπεριαλισμός δεν είναι αinvictus. Οτι ένας λαός αποφασισμένος να περιφρουρήσει τις κατακτήσεις του, όσο δύσκολοι αντιπάλους κι αν έχει, μπορεί να αντισταθεί και με την οργανωμένη πάλη του να επιβάλει τη θέλησή του.

Τώρα, ο λαός της Βενεζουέλας χρειάζεται την αμέριστη υποστήριξη κι αλληλεγγύη όλων των εργαζομένων του κόσμου. Ούτε ο ιμπεριαλισμός ούτε η αντίδραση θα παραπιθθούν από τα σχέδια τους, ίσα - ίσα, μετά το πρώτο ξοφινάρισμα από το χαστούκι που έδωσαν τα επηρεασμένα με μεγαλύτερη λύσσα. Κρίθηκε όμως και είναι να βοηθήσουμε το αντιιμπεριαλιστικό, πατριωτικό κίνημα αυτής της χώρας να κρατηθεί και να βαθύνει παραπέρα.

Λια όλα τα γεγονότα, που συμβαίνουν εδώ και αρκετά χρόνια, μέσα και έξω από τα γήπεδα, που πλήττουν το ποδοσφαίρο και το καθιστούν αναξίτητο στη συνείδηση όλου του φιλάθλου κόσμου και του λαού μας γενικότερα, εκπέμπουν πολλές φορές τους σπαθούς σε πράξεις βίας, υπάρχουν αιτίες. Οι εξελίξεις που διαμορφώθηκαν στο ποδοσφαίρο, μετά από δυναμικές παρεμβάσεις ανθρώπων και φορέων του ποδοσφαίρου, που θέλουν την εξήγηση και την κάθαρση στο γήρ, οδήγησαν τα πράγματα σε ούζηση και ψήφηση νούσι στη Βουλή με τη συμφωνία σχεδόν όλων των βουλευτών ότι δεν ποί άλλο και ότι πρέπει να παρθούν εκείνα τα μέτρα που θα φέρουν τις ριζοσπαστικές αλλαγές προς το καλύτερο για το ελληνικό ποδοσφαίρο.

Αυτό που μένει πλέον είναι ότι δε φτάνει η καλή πρόθεση, αλλά συνολικά η πολιτική βούληση όλης της κυβέρνησης να προχωρήσει, αφού πλέον είναι δεδομένη η θέληση όλου του φιλάθλου κόσμου και του λαού μας.

Παρακολουθώντας από κοντά αυτές τις παρεμβάσεις όλων των ιγίων θυμάτων του ποδοσφαίρου και του Αθλητισμού, διαπιστώνει κανείς ότι διαμορφώνεται ένα κοινό αίτημα. Εξήγηση και κάθαρση τώρ άμεσως. Το ερώτημα είναι, τι εννοεί και πώς ανταμβάνετα ο κάθενας από αυτούς τους παραγόντες την εξήγηση και την κάθαρση. Φυσικά, ο κάθενας είναι αρμόδιος να απαντήσει.

Η κύρια αιτία που γεννά επαναλαμβανόμενα γεγονότα αναξιοπιστίας, που βλέπουμε στο φως της δημοσιότητας με παράνομα και τη βία, είναι η άκρατη πλέον εμπορευματοποίηση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και η ουσούτη δραστηριότητα ισχυρών οικονομικών παραγόντων.

Από τη στιγμή που το λιγότερο άθλημα, το ποδοσφαίρο, μετατρέπεται σε εμπόρευμα, είναι φυσικό επεκόλυθε να συμβαίνουν τέτοια γεγονότα. Η εμπορευματοποίηση είναι αυτή που ανοίξε το δρόμο στη διεύθυνση πλέον μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών και γενικά ισχυρών ανθρώπων του χρήματος. Αυτοί που διεύθυναν, στην πραγματικότητα έχουν σαν σκοπό την αύξηση των κερών τους.

Έτσι τα όσα ακούγονται και γράφονται περί φιλάθλου πνεύματος, αθλητικής άλλας και όλα παρόμοια λοιπήδη είναι, είναι απλά το επίκαλυμμα της ουσίας, ώστε να ριζούν «στάχτη στο μάτι» των φιλάθλων και να αποκρύψουν την ουσία και τον απάτερο σκοπό τους, το κέρδος.

Αυτό καθ' αυτό το κέρδος και ο σκληρός ανταγωνισμός που γεννά η απόκτηση του, οδηγεί σε αγόρες ομαστέων με μυωδία και προκλητική ποσά, συγναυέσεις, θυγατροποίηση οδυναμιών οικονομικά ομαστέων.

Και στο όνομα του κέρδους, οι παρεμβάσεις τους είναι πολύ ισχυρές και μάλιστα επεβάλλει και νομοθετικές ρυθμίσεις όχι μόνο σε εθνικό ή ευρωπαϊκό, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, προκείμενα να εξοραλοίσουν σε όλη την Έκταση την ελευθερή διοίκηση των κερών τους, αλλά και των ποδοσφαιριστών και υπηρέων.

Είναι γνήσια η ιστορία με την υπόθεση Μπλοήν, η με τη μεταγραφή του Ρονάλντο. Η ΦΙΜΤΑ, στο μπάσκετ, προχώρησε ένα βήμα πιο μπροστά, απελευθερώνοντας την αθλητική αγορά σ' όλο τον κόσμο.

Αντί, λοιπόν, να έχουμε ένα φεναρήριαμ και κάποιους περιορισμούς σ' αυτή την ουσούτη και ανεξέλεγκτη επέκταση, ένα είναι το πραγματικό γεγονός, ότι αυτή η απελευθεύραση σάνοιμα θα επεκταθεί και θα «αγκαλιόσει» όχι μόνο το ποδοσφαίρο αλλά και άλλα άθληματα, που παρομοιάζουν μια δυναμική επιρροή στο φιλάθλο και λαϊκό αίσθημα.

Η διεύθυνση αυτών των πολυεθνικών και ισχυρών οικονομικών παραγόντων, έχει ως αποτέλεσμα την επιβόλη αλλαγών και στον τρόπο διοργάνωσης τόσο των εθνικών πραιοθλημάτων

Ο διατητής φεύγει από το γήπεδο μετά την «περιοχή» από τους χουλιγκάνους

Η εμπορευματοποίηση παράγει τη βία στον Αθλητισμό

Εκίνα καταστροφής σε ελληνικό γήπεδο

όσο και των ευρύτερων ευρωπαϊκών και παγκόσμιων διοργανώσεων. Είναι τέρπια το κέρδη που αποκομίζονται τα ομαστέα, που ομαστέα-ται στη διοργάνωση του Champions League. Βέβαια, κανείς δεν αντέχει ότι η διοίκηση είναι θεμπί, αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε επίσης ότι αυτά τα κέρδη ποσά είναι το βασικό κίνητρο που «σπρωχνεί» τους ενδιαφερόμενους μεγαλοεπιχειρηματίες και τις ομαδες που αυτοί ελέγχουν, προς την κατόκτηση των τίτλων και άλλων διοικήσεων στη χώρα τους.

Επομένως, είναι σφάλμα εξήγησης σε όλο, η διαπίχση των συμφερότων, οι ανταπολήπτες, οι παρεμβάσεις με τη μορφή «παραγκών», «ομομιών», σε θεμαούς και ανθρώπων που λειτουργούν σε κέντρα αποφάσεων και μπορούν να διαμορφώσουν αποτελέσματα. Και είναι εντέλως αποκαρδιωτικό το ότι δε δια-

φαινόται ότι θα σταματήσει το κίνητο που κέρδουν, αφού ήχη δρομολογήθηκαν διαδικασίες για τη διοργάνωση της λεγόμενης Ζουπερ Λίγκα. Αυτό σημαίνει ότι «γονταίνει» το παιχνίδι που πολύ Διηλδήσει μόνο ομαστέα με πολύ ισχυρή οικονομική βάση θα μπορούν να συμμετάσχωρ στη διοργάνωση αυτή.

Εν κάποιες καλύτερες παρατηρήσεις ήθελε να συνυποδείξει και να γενικεύσει τις εξελίξεις, θα αναφερόται επιγραμματικά στα εξής:

1. Διεύθυνση του πολυεθνικού κερών και ισχυρών ανθρώπων του χρήματος της χώρας στο ποδοσφαίρο.
2. Εμπορευματοποίηση με στόχο το κέρδος και τις παρενέργειες του. Εκμεταλλεύεται, δηλαδή του θεάματος, που προσφέρει ένα κανονικό αγός.
3. Επιβόλη, με τη βοήθεια του επίσημου κρέ-

τους, νομοθετικό πλαίσιο κομμένων και ραμμένων «στους σκοπούς των πολυεθνικών και των ανθρώπων του χρήματος».

Οι γρήγορες αυτές εξελίξεις μάς έχουν φέρει σε ορακό σταυρόδρομο. Πάσιν όρμιο θα διαλέξουμε:

Θα συνεχίσουμε να είμαστε φιλάθλοι και παρατηρητές ενός ποδοσφαίρου αναξιοπιστού, το οποίο κινείται στο πλαίσιο που περιγράφεται και που καταγγέλλεται από όλους, εκπαιδευτικούς φορέων και ανθρώπων του ποδοσφαίρου, συνδέσμους φιλάθλων και από ολόκληρη τη Βουλή των Ελλήνων.

Εδώ υπάρχει μια αντίφαση. Από τη μια θέλουμε ένα ποδοσφαίρο ορμώστο, υγιές, να παίξει τον κανονικό του ρόλο, να υμναγεί, ένα ποδοσφαίρο που ζήσαμε στα νεονικά μας χρόνια και από την άλλη δε γίνεται αντιληπτό, ότι για να γίνει αυτό πρέπει να ανατραπεί το πλαίσιο στο οποίο κινείται το ποδοσφαίρο.

Αυτό, όμως, είναι μια γενναία πολιτική πράξη, που μέχρι σήμερα δεν έχουμε δείξει να θέλουν και να μπορούν να κάνουν αυτοί που άκρουν κυβερνητική εξουσία. Γ' αυτό και αντιμετωπίζουμε με επιβόληση την όποια καλή πρόθεση εκφράζουν κυβερνητικά στέλεχη.

Οι επιβουλίτες αυτές θα μπορούσαν να αρθούν μόνο, εφόσον η κυβέρνηση αφού έχει τη συμπαράσταση ολόκληρης της ελληνικής Βουλής, των φορέων και ανθρώπων του ποδοσφαίρου: Ενώσεως, ΠΑΕ, ποδοσφαιριστών, ΜΜΕ, πρπονιστών, διαπίχτων, των συνδέσμων φιλάθλων, ολόκληρης της κοινωνίας, να προχωρήσει στα επόμενα βήματα προς την εξήγηση και κάθαρση του ελληνικού ποδοσφαίρου. Διαφορετικά, όλες οι προσπάθειες των φορέων και ανθρώπων του ποδοσφαίρου ακόμα και του πρώην υφυπουργού Αθλητισμού δε λαβούν μόνο τη συμπόδα και θα βγει ενωμένοι μια ολιγαρχία που απομιάζει, διαβρώνει και ισοπεδώνει τις ανθρώπινες οδές και τον πολιτισμό.

Τέλος, το ερώτημα που προβάλλει επιτακτικά σε όλους μας είναι, θα δεχτούμε και θα υποταχτούμε στην αντίληψη και πρακτική του δεδομένου ως μοραίου που προσπαθούν να περσούν η ολιγαρχία της άκρατης και ανεξέλεγκτης εμπορευματοποίησης με όλες αυτές τις παρενέργειες στην κοινωνία μας ή θα αντισταθούμε, όσοι αγαπάμε αυτόν τον τόπο και το ποδοσφαίρο του, στην ουσούτη, αυθαίρετη και ανεξέλεγκτη τάση που μας φέρνει βία, απελληγμένο το ποδοσφαίρο μας και στραγγαλίζει την κανονική αποστολή που πρέπει να επιτελεί στη νεοκία και το λού μας. Η απάντηση μπορεί και πρέπει να είναι αντίσταση, επαγρύπνηση, και ενεργοποίηση όλων των φορέων και ανθρώπων του ποδοσφαίρου, που θέλουν το ελληνικό ποδοσφαίρο να στηριχτεί στα δικές του δυνάμεις. Σ' αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει, να απαιτούμε:

- Τον περιορισμό διεύθυνσης των πολυεθνικών κερών.
- Να παρσοστεί ο αριθμός «επιχειρηματικών» ποδοσφαιριστών ομαβόλου αξίας και ικανότητας.
- Να ερσορισθεί το «πόθεν έλεγχε» για όλους τους εμπλεκόμενους στο ποδοσφαίρο.
- Να ενεργοποιηθεί και να λειτουργήσει και σ' αυτό το σημείο πλαίσιο, το ελεγκτικό αυθεντήριο του κράτους για την ισχυροκέρδεα και ουσούδια, όπου παρουσιάζεται.
- Να σταματήσει η χρηματοδότηση η «νόμιμη» επιχορήγηση των ΠΑΕ από το κράτος και να δοθούν αυτά τα χρήματα στο πλαίσιο του ερσοτικού ποδοσφαίρου: ομαστέα - ένωση - ομοσπονδία, για τη διάδοση, καλλιέργεια και ανάπτυξη του ποδοσφαίρου. Αλλοια, είναι και ηθική υποχρέωση η οικονομική, νομική και ηθική υποστήριξη του κράτους στον Αθλητισμό και να μην προωθήσει το μοντέλο της σταθισκής μείωσης έως κατάργηση αυτού του συνταγματικού δικαϊματος, με σπόνωνους και χορηγούς.